

מ"ת 33175/05/14 - מדינת ישראל נגד משה רובין, יוני שבתייב, עמיר בן שמול, אורן אביטבול, ירון קפלן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 33175-05-14 מדינת ישראל נ' רובין(עציר) ואח'

מ"ת 61947-07-14 מדינת ישראל נ' שבתייב

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עמיחי חביביאן

נגד

המשיבים

1. משה רובין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן
2. יוני שבתייב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי
3. עמיר בן שמול (עציר) ע"י ב"כ עו"ד זוהר ארבל
4. אורן אביטבול (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ליה פלוס
5. ירון קפלן (שוחרר)

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם, על רקע כתב אישום הכולל ארבעה עשר אישומים המייחס להם, ביצוע עבירות כדלקמן:

משיב 1 (מיוחסים האישומים 1-11, 14): עמידה בראש ארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע פשע במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, החזקת מקום למשחקי מזל אסורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, ארגון הימורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, העלמת הכנסות במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, סחיטה באיומים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, קשירת קשר לביצוע פשע (סחיטה באיומים והלבנת הון) במסגרת ארגון פשיעה, הדחה בחקירה במסגרת ארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע עוון, סיכון חיי אדם בפזיזות, מרמה עורמה ותחבולה- עבירות לפי פקודת מס הכנסה.

משיב 2 (מיוחסים האישומים 1-5): מנהל בארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע פשע במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, החזקת מקום למשחקי מזל אסורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, ארגון הימורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, העלמת הכנסות במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, סחיטה באיומים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, קשירת קשר לביצוע פשע (סחיטה באיומים והלבנת הון) במסגרת ארגון פשיעה.

משיב 3 (מיוחסים האישומים 1-3, 6, 8-9, 13): מנהל בארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע פשע במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, החזקת מקום למשחקי מזל אסורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, ארגון הימורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, העלמת הכנסות במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, סחיטה באיומים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, הדחה בחקירה במסגרת ארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע עוון, סיכון חיי

אדם בפזיזות, מרמה עורמה ותחבולה- עבירות לפי פקודת מס הכנסה.

משיב 4 (מיוחסים האישומים 1-3, 6, 8, 11-13): מנהל בארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע פשע במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, החזקת מקום למשחקי מזל אסורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, ארגון הימורים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, העלמת הכנסות במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, סחיטה באיומים במסגרת ארגון פשיעה- מספר עבירות, הדחה בחקירה במסגרת ארגון פשיעה, קשירת קשר לביצוע עוון, סיכון חיי אדם בפזיזות.

2. כתב האישום המתוקן בתמצית

א. האישום הראשון- ארגון הפשיעה

נטען, כי במהלך השנים 2011-2014, פעלו המשיבים 1-4 כמנהלי ארגון פשיעה (להלן: "הארגון"), אשר פעל בתבנית מאורגנת, שיטתית ומתמשכת לביצוע עבירות מסוג פשע, לרבות עבירות ארגון הימורים, החזקת וניהול מקומות למשחקים אסורים, סחיטה באיומים ובכוח, הלבנת הון ועבירות מס. נטען, כי לשם קידום מטרות הארגון, עשו המשיבים פעולות רבות ב"רכוש אסר" כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון, הקפידו לעשות שימוש ברכוש (טלפונים, דירות הימורים, רכבים שכורים, חדרי מלון) תוך הימנעות מרישום על שמם של מי ממנהלי ארגון הפשיעה. עוד נהגו המשיבים 1-4 להחליף מעת לעת ובתכיפות גבוהה במיוחד מכשירי טלפון סלולריים וכרטיסי SIM על מנת למנוע התחקות אחר פעילותם הפלילית.

נטען, כי בראש הארגון עמד **המשיב 1** אשר ניהל את הארגון, כשהוא מקבל דיווחים שוטפים ממנהלי ארגון הפשיעה, הנחה את הכפופים לו, החליט או אישר הטלת סנקציות אלימות, כספיות או חברתיות, והפעלת סחיטה באיומים, הוביל יחד עם המשיב 2 ובסיועם של המשיבים 3-4 את ההשתלטות על תחום ההימורים בכלל ותחום הימורי הספורט המקוונים (להלן: "בטיס"), בפרט, בעיר באר שבע וסביבתה. עוד נטען, כי המשיב 1 פיתח ויסד, בין היתר יחד עם המשיבים 2 ו-3 את תחום מתן ההלוואות בריבית קצוצה למהמרים שהתמהמהו בתשלום חובם, ופעל לגיבוש ערוצי הלבנת הון עבור ארגון הפשיעה.

אשר **למשיב 2** נטען, כי הינו שותפו של המשיב 1 לניהול וההשתלטות על תחום הימורי הספורט המקוונים, ושותפו של המשיב 1 בהעמדת הלוואות בריבית למהמרים ולאחרים, כאשר ניהל יחד עם המשיב 1 תוך הסתייעות במשיבים האחרים, את תחום הבטיס שהיו בשליטת ארגון הפשיעה במהלך השנים 2013-2014. עוד נטען, כי המשיב 2 הינו "איש הביצוע" האלים בארגון הפשיעה, אשר פעל לצורך ההשתלטות וניהול עסקי הבטיס, תוך ביצוע עבירות סחיטה באיומים ובכוח כלפי חייבים.

המשיב 3 נטען, כי פעל כמנהל במסגרת הארגון בעיקר בתחום העמדת הלוואות בריבית וכן פעל לצד המשיבים האחרים בתחום הבטיס כסוכן הימורים מטעם המשיבים 1 ו-2, וכמי שמעמיד אשראי לשחקני בטיס הזקוקים לכסף מזומן כדי להמשיך ולהמר בבטיס שבשליטת המשיבים 1 ו-2. עוד נטען, כי המשיב 3 ניהל מטעם ארגון הפשיעה מקום משחקים אסורים מסוג "בינגו" (להלן: "בינגו חוות סוסים"), ומקומות משחקים אסורים נוספים

בדירות מגורים בבאר שבע, וזאת תוך הפעלת "קופים", שימוש בדילרים, מפעילים מנוסים, שומרים, וצוות עובדים נוסף. עוד נטען, כי המשיב 3 שימש בעבור המשיב 1 כאיש קשר עיקרי בינו לבין עבריינים אחרים שפעלו בחסות ארגון הפשיעה בתחום גביית כספים אלימה.

המשיב 4 נטען, כי הינו יד ימינו של ראש ארגון הפשיעה ופעל מטעמו מול חייבי כספים לארגון, תוך ששימש דוברו העיקרי של ראש הארגון ואיש הקשר אליו וממנו, הן להעברת כספים, הן להעברת מסרים מאיימים מראש הארגון אל חייבי כספים ואחרים, והן להעברת הוראות והנחיות מראש הארגון אל מי שפעלו במסגרת הארגון. עוד נטען, כי המשיב 4 שימש מטעם המשיבים 1 ו-3 כ"מנהל שטח" של "בינגו חוות סוסים", ובמסגרת זו נכח במקום כל אימת שהמקום פעל, והיה אחראי להעברת רווחי הבינגו וחשבונותיו לראש הארגון.

ב. האישום השני- ארגון הימורי ספורט לא חוקיים ברשת האינטרנט (בטים) במסגרת ארגון פשיעה

נטען, כי במהלך השנים 2013-2014, קשרו המשיבים קשר לבצע עבירות של ארגון הימורי ספורט לא חוקיים באמצעות רשת האינטרנט. כדי להבטיח את שליטת הארגון בתחום זה, פנה הארגון אל מהמרים, סוכנים ומפעילי הימורי ספורט מקוונים הפועלים בתחומי העיר באר שבע והורו להם בעצמם, ובאמצעות אחרים, לפעול להעביר את הימוריהם אך באמצעות אתרי הימורים שבשליטת הארגון, לרבות אתר www.gobet247.com, שאם לא כן יבולע להם. נטען, כי בחודש אוגוסט 2014, פנה הארגון, בין היתר, גם לשי שטרית, אוהד בונפלד, יקיר אליאסוב, שלומי חביב ואחרים, אשר היו מוכרים לארגון כמי שפעילים בתחום הימורי הספורט המקוונים ואיימו עליהם לבל יוסיפו לפעול בתחום הימורי הספורט המקוונים, אלא באמצעות אתרי הימורים שבשליטת ארגון הפשיעה, ובאישור הארגון והעומד בראשו. נכון ליום 18/3/14 התבטאה השליטה בתחום הימורי הספורט המקוונים בבאר שבע, במערך של למעלה מ-7 סוכני הימורים אשר פעלו מטעמם של המשיבים 1 ו-2. עוד נטען, כי במסגרת פעילותם, קיבלו המשיבים 1 ו-2 ייעוץ שוטף מהמשיב 5, ואף פעלו להעמדת הלוואות בריבית לאותם מהמרים וסוכני הימורים, ומשלא עמדו בהחזר תשלומי ההלוואות, פעל הארגון להפעיל כנגדם מאמצי גבייה אלימים שכללו איומים לפגיעה, הפעלת לחץ, אלימות ועוד. התחשבות ארגון הפשיעה עם המהמרים נעשה באופן שבועי מדי יום ג' בשבוע, בעיקר באמצעות המשיב 4. היקף פעילותו הכספית של הארגון בתחום הימורי הספורט המקוונים הגיע לכדי 1.8 מיליון ₪ וזאת בתקופת זמן של 8 חודשים.

ג. האישומים בעבירות סחיטה באיומים

(אישום שלישי- מיוחס למשיבים 1, 2 ו-4; אישום רביעי- מיוחס למשיבים 1 ו-2; אישום חמישי- מיוחס למשיבים 1, 2 ו-5; אישום עשירי- מיוחס למשיב 1; אישום אחד עשר- מיוחס למשיבים 1 ו-4; אישום שניים עשר- מיוחס למשיב 4; אישום שלושה עשר- מיוחס למשיבים 3 ו-4; אישום ארבעה עשר- מיוחס למשיב 1)

עניינם של האישומים, בפרשיות סחיטה באיומים של מהמרים שונים וסוכני הימורים במהלך השנים 2013-2014. נטען, כי משהחייבים לא היו עומדים בהסדרי תשלומי החוב/הלוואה, היו המשיבים

מאיימים עליהם בפגיעה בגופם או בבני משפחתם, והכל על מנת להניעם לשלם את החוב הכספי. כך למשל, באישום השלישי, נטען, שבחודש אוגוסט 2013 פנו המשיבים 1 ו- 2 לש.ש. מהמר וסוכן בתחום הבטיס, באמצעות המשיב 4 והודיעו לו כי מעתה הוא מנוע מלפעול בתחום הבטיס, אלא באמצעות הארגון ואתרי הימורים שבשליטתו. משהביע ש.ש. את מורת רוחו מ"הסידור" שנכפה עליו, אמר לו המשיב 4: **"אני אמרתי לך אתה עם זה תעשה מה שאתה רוצה שלא תגיע לא אמרתי לך ולא הזהרתי אותך"**. בהמשך נטען, כי לאחר ש.ש. צבר כלפי הארגון הפסדי הימורים בעשרות אלפי שקלים, פנה למשיב 1 ולוה ממנו ₪ 50,000 בריבית, והודיע לו שמחצית הסכום הינו כסף שלו והמחצית השנייה של המשיב 2. משלא עמד ש.ש. בתשלומי ההחזר, החלה מסכת איומים ולחצים על ידי המשיבים 1, 2 ו-4. באחת הפעמים המשיב 4 איים על ש.ש. באומרו: **"עד מחר יום רביעי בשעה 12:00 אתה מביא את הכסף ואם 12:01 לא צריך את הכסף"**. בהזדמנות אחרת במהלך חודש 11/2013 כאשר ש.ש. אמר למשיב 2 כי הוא אינו מצליח להשיג את תשלום החוב, סימן המשיב 2 לש.ש. צורת אקדח באצבעותיו והבהיר לו כי התשלום צריך להתבצע עוד באותו יום. בעקבות כך פנה ש.ש. לאחרים ולוה מהם כסף על מנת להעביר למשיבים. בהזדמנות אחרת, איים המשיב 4 על ש.ש. באומרו: **"אוי ואבוי אם תחשוב לזלזל בדרכי התשלום שלנו"**. בהמשך, בהזדמנות אחרת, המשיב 1 איים על ש.ש. באומרו: **"שאני לא אשמע שיהיה איתי איזה פדיחה באחד התשלומים, אני מעל כולם. לא מעניין אותי למי אתה חייב, לא מעניין אותי כמה אתה חייב"**.

עוד נטען, כי מהמרים אשר הימרו במקומות שנוהלו בשליטת הארגון, נטלו לא אחת הלוואה מחבר ארגון הפשיעה- שלומי חביב. משלא עמדו המהמרים בהחזר תשלום החוב, איימו עליהם המשיבים. כך למשל באישום העשירי, איים המשיב 1 על המהמר (מוטי כאדר): **"אני בדרך אני אין אצלי עיכובים...זה בעיה שלך שאתה בכלל מחכה איתי עד עכשיו...המילה שלך לא מעניינת אותי...מוטי תהיה עם הניירת"**. באישום האחד עשר נטען, בין היתר, כי המשיב 1 בנוכחות המשיב 4 איים על הלווה ויקטור מסיקה: **"אם אתה לא תשלם אז חבל לך שתפגע אתה תסתבך"**. באישום השנים עשר, נטען, בין היתר, כי המשיב 4 איים על הלווה- נדב כהן: **"יא מניאק יא שרמוטה למה לא באת אני אזיין אותך...אוי ואבוי אם היום אני לא רואה אותך...לא רוצה את הכסף..."**. ובאישום השלושה עשר, נטען, בין היתר, כי המשיב 4 ולאזני המשיב 3 איים על הלווה באומרו: **"אתה יודע שמעון...שאם זה לא פחות או יותר משפחה מזיינים אנשים כאלו על דברים כאלו, אונסים אותם על דבר כזה...מכדררים אותו כל יום שרואים אותו מכדררים אותו"**.

האישומים בעבירות של החזקת מקומות משחקים אסורים

ד.

(אישום שישי- מיוחס למשיבים 1, 3, 4; אישום שביעי- מיוחס למשיב 1)

נטען, כי במהלך שנת 2013-2014 החזיקו המשיבים מקום משחקים אסורים מסוג בינגו בצומת "חוות הסוסים", ודירות הימורים בעיר באר שבע, כאשר הם מארגנים בעצמם ובאמצעות אחרים עריכת משחקים אסורים מסוג בינגו, ומשחקי קלפים מסוג פוקר טקסס הולדם. לצורך ניהול ועריכת המשחקים האסורים, העסיקו המשיבים בעלי תפקידים שונים לרבות מוכרי כרטיסים, דילרים, כורזי מספרים, מלצרים, שומרים, "קופים" וכן עשו פעולות נוספות הקשורות בהחזקתם וניהולם של מקומות ההימורים. עוד נטען, כי לצורך ארגון המשחקים, החזיקו המשיבים אמצעים שונים לרבות מחשב, מסכים, מכשירי

קשר, טלפונים ניידים רבים וכו'. עוד נטען, כי במסגרת ניהול הבינו, שימש המשיב 1 כשותף ברוחי הבינו, המשיב 3 שימש כמנהל בכיר והמשיב 4 היה איש השטח בהפעלת הבינו והמפקח מטעם המשיבים 1 ו-3 על התנהלות הבינו, כאשר הוא קיבל לידיו בתום ערבי הבינו את הרווחים על מנת להעבירם למשיב 1. נטען, כי במשך עשרת החודשים בהם פעל הבינו, הגיע היקף פעילותו הכספית לסך העולה על שני מיליון ₪.

ה. **אישום שמיני- סיכון חיי אדם על דרך של מכירת חומר מסוכן** (מיוחס למשיבים 1, 3 ו-4)

נטען, כי במועד שאינו ידוע למאשימה, בתחילת חודש ינואר 2014 פנה המשיב 3 לסוכן המשטרה ע.ב. (להלן: "ע.ב."), בבקשה לארגן עבורו קליינטים ל"ניס גיא" (להלן: "החומר המסוכן"). בהתאם להנחיית מפעיליו, פנה ע.ב. למשיב 3 ואמר לו שיש לו חבר המעוניין במאיתים שקיות מהחומר האסור. בהמשך, ביום 23/1/14, קבעו המשיב 3 וע.ב. להיפגש על מנת להשלים את עסקת מכירת החומר המסוכן. כשהגיע ע.ב. למקום, הבחין במשיב 3 ובמשיב 1 כשהם עוזבים את המקום ברכב, והמשיב 4 חבר רגלית לע.ב. עלה על רכבו והנחה אותו להמשיך בנסיעה לכיוון שכונה ג' בבאר שבע. כשהגיעו לשכונה, המשיב 4 קיבל מע.ס. סך של 1,800 ₪, ירד מהרכב וחבר לאדם אחר אשר מסר לו שקית ובה 100 יחידות מהחומר המסוכן. המשיב 4 הניח את השקית ברכבו של ע.ב. ועזב את המקום.

א. **האישומים הכלכליים**

(אישום תשיעי- מיוחס למשיבים 1 ו-3)

עניינם של אישומים אלו בעבירות כלכליות- עבירות לפי פקודת מס הכנסה. עוד נטען, כי היקף ההלוואות בריבית שהעמידו המשיבים 1 ו-3 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עמדה על כמיליון שקלים כל אחד.

3. **טיעוני באי כוח הצדדים**

א. **אישום ראשון- ארגון פשיעה (מיוחס לכלל המשיבים)** ב"כ המבקשת בטיעוניה הן בעל פה והן בכתב הפנה לתשתית הראייתית עליה סומכת המבקשת טיעוניה: הודעותיו של העד ש.ש. איש אמונו הקרוב של המשיב 1 (אשר שימש עבורו בעבר כחלופת מעצר בתיק אחר), וחברו הקרוב של המשיב 4 ופעילים אחרים בארגון. נטען, כי העד שקע בחובות עמוקים כלפי המשיבים ואחרים כתוצאה מהימורים עד שלבסוף בעקבות לחצים ואיומים ברח מן הארץ. בהמשך חבר העד למשטרה מיוזמתו וגולל על פני **חמש עשרה הודעות** כלל התנהלותו של הארגון על פני השנים 2011-2013. לטענת המבקשת מהודעותיו ניתן ללמוד על ההיררכיה בארגון, על דפוס הפעולה ומעמדם של ראשי הארגון והפעילים בארגון (למשל: שימוש בטלפונים שונים לצורך שמירה על חשאיות, שימוש "בקופים" בדירות ההימורים, החזקת רכבים שכורים שונים על שם "אנשי קש" וכו'). עוד ניתן ללמוד מאותן ההודעות, על תחושות הפחד והאימה שהשליט הארגון עליו ועל אחרים. עוד נטען, כי הודעותיו של העד נמסרו מדברים שבידיעתו האישית וכשעסקן בשמועות ציין זאת. ב"כ המבקשת הדגיש כי **העד אינו עד מדינה**. עם זאת, הודעותיו נתמכות **בהאזנות סתר, מחקרי תקשורת, דוחות עיקוב, עדויות של פעילים אחרים**

בארגון (שלומי חביב). לצד הודעותיו של ש.ש, נתפסו כתבי יד בביתו של המשיב 1 בהם מצוינים הנחיות עצמאיות לניהול ענייניו העסקיים במתכונת של ארגון פשיעה (למשל: "לא פוגשים אותי בשום שלב") ובצמוד אליו רשימה טלפונית בכתב ידו של כלל פעילי ארגון הפשיעה. לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת לחוות דעת מומחה הקובעת כי "סביר מאוד" שכתב היד הינו של המשיב 1. עוד ישנם בחומר הראיות האזנות סתר רבות התומכות בעדויות ש.ש- כאשר במהלך התקופה הרלוונטית נקלט המשיב 1 עושה שימוש בלמעלה מעשרה מינויים סולאריים שונים (אף אחד מהם לא על שמו). עדויות לווים ואנשים נוספים ביחס לפעילותם של המשיבים במסגרת הארגון (דליה אלמקייס, דויד חיים חימי, אביבה לוי, שמעון קיגלר, שמאול צדיק, סאלי אביטן, דויד רביבו). לעניין זה נטען, כי בביתם של דליה אלמקייס (שעבדה בעסק הביגו שניהל המשיב 3) ואייל חזוט (איש הגבייה של המשיב 3), נתפסו רשימות הלווים וחייבים, כאשר מרשימות אלו ניתן ללמוד על בעלי התפקידים בארגון. הודעות בני משפחתם של המשיבים אשר מסרו, כי אינם יודעים אודות מקורות הכספים ו/או הכנסות המשיבים וחלקם אף שתקו בחקירה. עוד לעניין זה נטען, כי המשיב 1 אינו מחזיק בטלפון סולארי קבוע ובביתה של בת זוגו של המשיב 1 נמצאה רשימת טלפונים של הפעילים השונים. בת זוגו של המשיב 1 הייתה עורכת שיחות ועידה בין המשיב 1 לבין הפעילים. נטען, כי מטרת שיטת פעולה זו הינה ליצור הסוואה ולהרחיק את המשיב 1 מהפעילות בארגון. לצד מכלול ראיות אלו, הפנה ב"כ המבקשת להודעותיהם של המשיבים אשר שמרו על זכות השתיקה. לעניין זה נטען, כי בשלב מעצר עד תום ההליכים יש בשתיקתם של המשיבים כדי לחזק את עוצמת הראיות כנגדם.

באי כוח המשיבים מנגד טענו, כי לא קיימות ראיות לכאורה לקיומו של ארגון פשיעה. ראשית, אין מחלוקת שהמשיבים הינם חברים, אולם לגישת הסנגורים עסקין בחבר אנשים - "כנופיית רחוב" ולא בארגון פשיעה. נטען, כי המאשימה מבקשת להוכיח קיומו של ארגון פשיעה המורכב מחמישה אנשים- הם חמשת המשיבים, תוך שכורכת יחדיו ארבעה עשר אישומים תחת הכותרת של "ארגון פשיעה" על מנת ליצור חומרה יתרה לביצוע עבירות של ארגון הימורים והלוואות- עבירות אשר אינן מקימות עילת מעצר כשלעצמן. עוד נטענה טענת אפליה- לפיה מכתב האישום עולה כי היו מעורבים נוספים בפרשייה (למשל: שלומי חביב), אשר כנגדם המאשימה לא הגישה כתב אישום.

שנית, נטען, כי גם אם ישנן ראיות לכאורה לעבירות של ניהול דירות הימורים וארגון הימורים, הרי שאין בחומר החקירה ראיות להוכחת הנסיבה המחמירה, קרי, שהעבירות בוצעו במסגרת ארגון פשיעה. כמו כן, אין בחומר החקירה ראיות המוכיחות את התפקיד שייחסה המאשימה בכתב האישום לכל אחד מן המשיבים, או לקיומו של ארגון היררכי, מאורגן ושיטתי. עוד נטען, כי בחלק מהאישומים המשיב 1 (לו יוחס עמידה בארגון פשיעה), והמשיבים 3 ו-4 (להם יוחס מעמד של מנהל בארגון פשיעה), היו מעורבים לכאורה באופן ישיר בביצוע מעשה העבירה, כך שלמעשה אין כל "ריחוק סטרילי" או תחכום והסוואה במעשיהם המאפיינים ארגון פשיעה. בעניין זה טענה **באת כוח המשיב 4**, כי לפי כתב האישום המשיב 4 פעל לעיתים כשליח, לעיתים באופן עצמאי ולעיתים "כחייל זוטרי"- כך שהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום סותרים לכאורה את המאפיינים של "מנהל" בארגון פשיעה (המיוחס למשיב) כפי שנקבע בחוק ובפסיקת בית המשפט. עוד נטען, ע"י **ב"כ המשיב 3**, כי מאפיין נוסף של ארגון פשיעה הוא פעילות תוך תחכום, הסוואה והרחקה. עם זאת, מחומר הראיות ובעיקר מתוצרי האזנות הסתר, עולה שהמשיב 3 מדבר בצורה גלויה אודות ניהול "ביגו חוות הסוסים" (נשוא האישום השלישי),

תוך שהוא משתמש בטלפון הקבוע שלו ולא בטלפון מבצעי ואף לא מחליף טלפונים בתדירות גבוהה. לגישת הסנגור, הצבת מנהלים בביגו אינה עונה כדי התחכום שבין אחד ממאפייניו של ארגון פשיעה ומנהל בארגון פשיעה כמיוחס למשיב בכתב האישום.

עוד נטען, כי מאפיין נוסף של ארגון פשיעה, בדמות רוח כספי, לא מתקיים בענייניו. שכן, כעולה מבקשת החילוט, בביתו של המשיב 1 נתפס ₪ 19,000 - כסף השייך לבנה של בת זוג המשיב מעבודתו בפיצוציה, טלוויזיה, שולחן, פינת אוכל וכו'. כמו כן, ובניגוד לטענת המבקשת, אין לארגון לכאורה "צי של רכבים", אלא יש רכב שכור אחד בחזקתו של המשיב 1.

עוד נטען ע"י **ב"כ המשיב 2**, כי גם אם ישנה לכאורה פעילות של המשיב 2 בתחום ההימורים וההלוואות, הרי שמדובר בפעילות באופן פרטי ולא במסגרת ארגון, כאשר המשיב 2 אינו סר למרותו של אף אחר. כך לדוגמא, ביחס להלוואה שנתן לאוהד בונפלד, כעולה מהודעת אמנון- אביו של אוהד, (הודעה מיום 15/5/14 עמ' 2 ש' 44-48) ומתוצרי האזנות הסתר. עוד נטען, כי מהאזנות הסתר (שיחה 898 האזנה 103006-2013; שיחה 211 האזנה 107828-2014; שיחה 3592 האזנה 107828-2014), עולה שאנשים שונים פנו למשיב 2 בבקשה למתן הלוואה, אולם המשיב 2 סירב מאחר ולא היה לו כסף להלוות. ב"כ המשיב תהה כיצד "מנהל בארגון פשיעה", כשחלק ממערך עבודת הארגון הוא מתן הלוואות בריבית קצוצה למהמרים, אומר לאדם המבקש הלוואה "שאינן לו שקל?". טענה דומה נטענה גם על ידי **באת כוח המשיב 4**. למשיב יוחסה עבירה של מנהל בארגון פשיעה, בעוד המשיב עובד במפעל כפועל ואף כמוכר שווארמה. המשטרה תפסה רכב אחד השייך לרעייתו והוחזר לה זה מכבר.

שלישית, נטען, כי הראיה המרכזית עליה מבקשת המאשימה להתבסס הינה הודעותיו של העד ש.ש עם זאת, נטען, כי עסקינן בעד מפוקפק- מהמר כפייתי החייב מאות אלפי שקלים כתוצאה מההימורים (לעניין זה הפנו באי כוח המשיבים להודעותיו של ש.ש. מיום 19/1/14, 17/2/14), כאשר גם על פי גרסתו נטל חלק בפעילות העבריינית. עוד לגישת הסנגורים, העד מסר הודעות לא עקביות, סותרות, בהתבסס על שמועות, אמירה של אחר, ספקולציה או השערה- ולא מידיעתו האישית (לעניין זה הפנו באי כוח המשיבים למשל להודעתו מיום 28/4/14 עמ' 2 ש' 27: "ש: "מה אתה יודע לגבי הצתת המוניות של אחותך איילה? השיב: על פי היכרות שלי עם האנשים האלה האינטואיציות שלי מכוונות לכיוונו של יוני שבתיב בהוראה של משה רובין"). כך שיש באמרותיו משום עדות מפי השמועה אשר לא תוכלנה לשמש כראיות קבילות לחובת המשיבים. עוד לעניין זה הפנו באי כוח המשיבים להודעותיו של העד עת נשאל אודות קנסות עקב איחור בתשלום, פרטים על דירות הימורים וכו', מסר כי פרטים אלו נאמרו לו על ידי **אחר** (הודעה מיום 21/1/14 עמ' 7-8 ש' 232-235; הודעה מיום 19/1/14 עמ' 2 ש' 36; הודעה מיום 9/4/14 עמ' 6-7 ש' 196-199; עמ' 8 ש' 249, עמ' 9 ש' 269-276).

עוד נטען, ע"י **ב"כ המשיב 2**, כי לעד ש.ש. אין ידיעה אישית אודות פועלו של המשיב 2, שכן אין ראיה ישירה או עקיפה הקושרת ביניהם, פרט למקרה אחד (האישום השלישי). שכן, מהודעותיו של ש.ש. עולה, שהוא אינו מכיר את המשיב 2, אלא רק בשמו (הודעה מיום 19/1/14 עמ' 6 ש' 184), ולא תיאר כל מערכת יחסים חברית או עסקית, הוא מעולם לא העביר למשיב 2 כספים או קיבל ממנו כספים (לעניין זה הפנו להודעת ש.ש. מיום 19/1/14 עמ' 7 ש' 231-234, הודעה מיום 17/2/14 עמ' 2 ש' 39). מה גם, אין בחומר החקירה ולו שיחה אחת שנקלטה בהאזנות סתר, ביניהם. משכך תהו הסנגורים, כיצד ש.ש., אשר לדבריו יש לו הכרות עמוקה עם

יתר המשיבים, אינו מכיר את המשיב 2, ששימש לכאורה לטענת המבקשת כמנהל בארגון, שותפו של המשיב 1 ואיש "הביצוע האלים" - כאשר אף לא מיוחס לו מקרה אחד של אלימות? מה גם, המשיב 2 פעל לכאורה במסגרת הארגון במשך שמונה חודשים בלבד במהלך שנת 2013, עת בכתב האישום נטען כי המשיבים האחרים פעלו במסגרת הארגון במשך השנים 2011-2014.

עוד הפנו באי כוח המשיבים לסתירות לכאורה בהודעותיו של העד. כך למשל, אודות זהות המשיבים אשר איימו עליו לכאורה להמר "רק דרכם" כאמור בכתב האישום: בהודעתו מיום 19/1/14 ש' 49, מסר כי היו אלו המשיבים 1 ו-2 שאיימו עליו, ואילו בהמשך הודעתו (ש' 92), מסר כי היה זה המשיב 4 אשר איים עליו להמר "רק אצלנו" פן יסתבר "איתם". כשנשאל כיצד הבין ש"איתם" משמע המשיבים 1 ו-2, השיב כי המשיב 4 אמר לו.

ב. אישום שני- ארגון הימורי ספורט לא חוקיים ברשת האינטרנט (בטים) במסגרת ארגון פשיעה (מיוחס לכלל המשיבים)

ב"כ המבקשת טען כי התשתית הראייתית לאישום זה נסמכת על מספר אדנים. **ראשית**, הודעות העד ש.ש. (הודעות מיום 19/1/14, 10/3/14, 13/5/14) - במסגרתן תיאר את פרטי האתר שבשליטת המשיבים 1 ו-2, מגוון ההימורים באתר, תפקידם של המשיבים בהפעלת האתר וגביית החובות על ידי המשיבים 1, 2 ו-4. **שנית**, מזכרו של השופט אייל סבן - המציין את דברי העד שלמה חביב (חבר ארגון הפשיעה), לפיהם, הוא נסחט לכאורה על ידי המשיב 2 כי כל הימורי הספורט המקוונים יהיו באמצעות הארגון. **שלישית**, הודעת העד יקיר אליאסוב (מיום 4/5/14), במסגרתה מפליל את המשיבים 1 ו-2 ומוסר כי אוהד בונפלד היה סוכן הימורים מטעמם וכן אודות היקפי ההימורים. **רביעית**, שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין המשיבים 1 ו-2, ובינם לבין המשיב 5 - אודות ניהול "הבטים", מועדי גבייה וכו'. לצד זאת, ישנה שתיקתם של המשיבים בחקירתם.

באי כוח המשיבים מנגד טענו, כי לא קיימות ראיות לכאורה לאישום זה. נטען, כי אין בחומר החקירה ראיה לפיה המשיבים הם בעלי השליטה או המנהלים של אתר ההימורים. למעשה, אין נתוני מחשב על האתר פרט למיקום השרת. כמו כן, ההנחה למחזור הכספים של האתר (המצוין בסעיף 8 לכתב האישום), מבוסס כולו על הודעות של מהמרים ולא נתפסה ראיה ממשית עליה התבססה המאשימה בקובעה סכום משוער, זהו סכום אמפירי שאין לו אחיזה במציאות.

עוד נטען על ידי **ב"כ המשיב 2**, כי תזת התביעה אינה נתמכת בראיות ממשיות בקשר למשיב 2. לא נתפסו אצלו או אצל מי "מטעמו" מחשבים המעידים על תוכנת ניהול/ מסמכים המעידים על תקשורת בינו לבין שרתי האתר/ פנקסי חשבונות/ רשימת מהמרים וכו'. עוד נטען, כי המאשימה מסיקה את חלקו של המשיב 2 באתר מתוך הודעותיהם של מהמרים שונים, אשר אינם מעורבים בדרג הניהולי של אתר ההימורים כך שידועותיהם בגדר השערות וספקולציות ולא מתוך ידיעה אישית ואף לא נתמכות באף ראיה אובייקטיבית אחרת. היפכה מסתברה מהאזנות הסתר עולה חוסר בקיעותו של המשיב 2 בתפעול טכני של האתר, בימי התשלום או בחובות של מהמרים והוא אף מבקש הנחיות מאחרים. כך שלמעשה, החלק בו לקח המשיב במערכת ההימורים באתר, הינו כמהמר בלבד. עוד לעניין זה הפנה ב"כ המשיב לשיחה 3183, במסגרתה המשיב 2 מבקש מאדם בשם

אלמוג שלא יפתח לו עוד "קופסאות" כי הפסיד כסף. נטען, כי אם המשיב היה בעלת האתר, מדוע פנה לאחר שיפתח לו "קופסא" ויתן לו קוד. עוד תהה הסנגור, מדוע כנגד שלומי חביב אשר שימש גם כ"בנק" באתר-משמע בעלים, לא הוגש כתב אישום כפי שהוגש כנגד המשיב 2.

באת כוח המשיב 4 הוסיפה וטענה ביחס למרשה, כי מלבד הודעתו של העד ש.ש, אין ולו ראייה אחת התומכת בגרסת העד וקושרת את המשיב לפעילות באתר האינטרנט, תפעולו או הנאה מפירותיו. נטען, כי מתוך 15 הודעות שנגבו מהעד, רק בארבע הודעות מסר אודות חלקו לכאורה של המשיב בהימורי הספורט המקוונים, ובשאר ההודעות לא קשר את המשיב כלל (לעניין זה הפנתה באת כוח המשיב להודעת העד ש.ש. מיום 19/1/14 עמ' 2 ש' 31, עמ' 4 ש' 95-97; הודעה מיום 21/1/14 עמ' 8 ש' 260-266; הודעה מיום 10/3/14 עמ' 3 ש' 59-60; הודעה מיום 8/4/14).

ג. האישומים בעבירות סחיטה באיומים (אישום שלישי, אישום רביעי, אישום חמישי, אישום עשירי, אישום אחד עשר, אישום שניים עשר, אישום שלושה עשר, אישום ארבעה עשר)

ביחס **לאישום השלישי** הפנה ב"כ המבקשת להודעות ש.ש. המפרטות אודות הסחיטה באיומים; מחקר תקשורת התומכים בהודעותיו של ש.ש; תלונת אשתו של ש.ש. (מיום 15/12/13), בדבר הימלטותו של ש.ש. מן הארץ; הודעות בני הזוג סיסו המחזקות את גרסת ש.ש. ביחס לגביית הכספים בצורה אגרסיבית תוך שימוש באיומים והן אודות מצבו הנפשי הקשה של ש.ש. נוכח אותם האיומים; האזנות סתר המתיישבות עם גרסת ש.ש.; עדויות אנשים נוספים שפעלו במסגרת הארגון אודות הקשר של ש.ש. למשיב 1 בפרט וליתר המשיבים ככלל.

אשר **לאישום הרביעי**, ב"כ המבקשת הפנה להודעות העדים מיכאל שביט, ניסן אליאסוב, יקיר אליאסוב.

ביחס **לאישום החמישי** נטען, כי התשתית הראייתית ביחס לאישום זה נשענת על שיחות שנקלטו בהאזנת סתר בין המשיב 1 למשיב 5, שיחות בין הסוכן-אוהד בונפלד להוריו; הודעת אמנון בונפלד.

אשר **לאישום העשירי** נטען, כי הראיות לכאורה המבססות אישום זה הן הודעות הלוויים מוטי קדר ושלמה חביב אודות גביית חוב הלוואת ההימורים. שיחות מספר 8054 מיום 2/3/14 ושיחה 8045 מעמדה 97654/13-שיחות גבייה, דיווח וההערכות.

ביחס **לאישום האחד עשר** הפנה ב"כ המבקשת להודעת העד ש.ש. מיום 25/3/14, הודעת העד ויקטור מסיקה-המאשר את החוב למשיב 1 וגביית החוב על ידי המשיב 1. העד ביקש שדבריו לא יכתבו מחשש פן יפגע. לעניין זה הפנה ב"כ המבקשת לתמלול חקירתו של מסיקה.

אשר **לאישום השניים עשר** נטען, כי התשתית הראייתית נסמכת על הודעת העד נדב כהן מיום 30/4/14 במסגרתה אישר שהמשיב 4 בא לגבות ממנו חוב של אחר. שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין העד לבין המשיב 3 אודות גביית החוב (שיחה 2641 עמדה 105619/14, שיחה 3275, שיחה 3507), וכן שיחה בין המשיב 1 למשיב 3 אודות גביית החוב (שיחה 3273 עמדה 105619/14).

בהתייחס **לאישום השלושה עשר** הפנה ב"כ המבקשת להודעת העד שמעון ארג'ואן, שיחה שנקלטה בהאזנת סתר (שיחה מספר 357). עוד נטען, כי עדים נוספים- אחיו של העד- בני ארג'ואן ושלומי ארג'ואן הכחישו וסירבו

לשתף פעולה עם המשטרה.

ב"כ המבקשת טען ביחס לאישום ארבעה עשר, כי אישום זה מדגים את מעמדו הבכיר של המשיב 1 בארגון, ואת מדרג היחסים בינו לבין המשיב 3. נטען, כי משיחה 12312 (האזנת סתר 88830-2013) בין דרור אלחדד למשיבים 1 ו-2 מיום 12/1/14, ניתן ללמוד שדרור מבקש את אישורו של המשיב 1 לגבייה אלימה כלפי אורן חזן ומקבל אישור כמבוקש בכפוף להפרשת חלק מסכום הגבייה.

לצד מכלול ראיות אלו, הפנה ב"כ המבקשת לשתיקתם של המשיבים בחקירה ביחס לכלל האישומים.

מנגד, באי כוח המשיבים טענו כי לא קיימות ראיות לכאורה לאישומים אלו. אשר לאישום השלישי נטען, כי הראיה המרכזית באישום זה הינה הודעות ש.ש. כאשר אין ראיות התומכות בגרסתו. להפך, עדויות עדים אחרים סותרות את גרסת העד ואף ש.ש. סותר את עצמו בהודעותיו. כך למשל, בנוגע להעברת תשלומים לאחר ש-ש.ש. ירד מן הארץ- נטען, כי גרסת נהג המונית בנימין לקס והעד שלמה חביב סותרות את גרסת ש.ש. כך גם ביחס למפגש בבית החולים (סעיף 9 לאישום), ש.ש. מסר בהודעתו שהמשיב 4 הגיע לגבות ממנו את הכסף עת שהה בבית החולים, ואילו רעייתו של ש.ש. שהייתה עמו בבית החולים, מסרה בהודעתה שהיא לא זוכרת אם המשיב 4 היה בבית החולים. עוד נטען, כי סתירה נוספת ביחס לתשלום שהעביר ש.ש. למשיב 1 במספרה של יניב לביא. לטענת ש.ש. הוא העביר למשיב 1 במספרה סך של 8,000 ₪. עם זאת, יניב מסר בהודעתו (30/4/14), כי לא ראה כל העברת כספים במספרה. כך גם ביחס לכספים ש-ש.ש. טען שהשאיר אצל יהודה אדרי עבור המשיב 1, כאשר אותו יהודה אדרי מסר בהודעתו ש-ש.ש. לא השאיר אצלו כספים בבית הקפה.

אשר לאיום כמתואר בסעיף 11 לאישום השלישי, נטען ע"י ב"כ המשיב 2, כי גרסתו של ש.ש. הינה גרסה מתפתחת. שכן, במזכר של החוקר שי אבוקסיס מיום 19/1/14, צוין, כי במסגרת השיחה עם העד, סיפר לו האחרון שהמשיב 2 דיבר אליו בצורה מאיימת, והמשיב 1 אמר לו "אני אוהב אותך ואתה לא חייב לשלם הכול טוב". משמע, האיום לכאורה הוא בדיבור. רק בהודעתו הראשונה (מאותו היום), מסר שהמשיב 2 עשה לו "תנועה עם האצבע יעני תזהר לאחר" (הודעה מיום 19/1/14 עמ' 2 ש' 45-46). לגישת הסנגור, התיאור שמסר העד מצביע לכאורה על תנועת "אזהרה" עם אצבע אחת ולא כתנועת אקדח. בהמשך, בהודעתו מיום 21/1/14, מתאר ש.ש. בפני החוקר כי המשיב 2 "הוא אמר לי בתנועה כזאת" (עמ' 4 ש' 109-110), ובהערת חוקר צוין, כי העד סימן עם כף ידו ואצבעותיו צורה של אקדח. קרי, המילה אקדח לא באה מפיו של העד, והחוקר אף לא שאל אותו האם מדובר בתנועה של אקדח, אלא מדובר בפרשנות של החוקר. גם כשמוצגת לעד תמונתו של המשיב 2 הוא מזהה אותו ואומר "זה יוני שבתייב, זה שדיבר איתי עם תנועת אצבע מתנופת".

עוד נטען, כי המעשים המיוחסים למשיבים אינם עולים כדי סחיטה באיומים, שכן מחומר הראיות לא ניתן לקבוע כי ש.ש. חש מאוים מפני המשיבים, או שעזב את הארץ עקב מסכת האיומים כנטען על ידי המבקשת. שכן כעולה מהודעותיו של העד וכן מהודעותיה של רעייתו, ונהג המונית- מימון מרציאנו, כי ש.ש. היה חייב כספים רבים למספר רב של אנשים ומוסדות. עוד נטען ביחס לתחושת האיום לכאורה, כי ש.ש. חבר קרוב של המשיב 1 ואף שימש עבורו חלופת מעצר וכן חבר קרוב של המשיב 4. העד אף עזר למשיב 4 מבחינה כלכלית, ופנה למשיב 4 שסייע לו למצוא פתרון לחובות אליהם נקלע. עוד נטען, כי ש.ש. התייחס בהודעתו הראשונה מיום 19/1/14 כי איום לכאורה על ידי הארגון "להמר רק דרכם". עם זאת, בהודעתו מיום 10/3/14 מסר, כי הוא

מהמר גם אצל **שלומי חביב** ולשלומי ומשה קשר עסקי פלילי בתחום ההלוואות וההימורים. כך, שאם ש.ש. חש כה מאוים מפני האיומים, הכיצד הימר במקום אחר, במיוחד אצל שלומי חביב- חברו של המשיב 1, אשר להם יש לכאורה קשר עסקי?.

אשר **לאישום הרביעי** נטען, כי מחומר הראיות לא מתגבשת עבירה של סחיטה באיומים - לא באופן מילולי, לא באופן פיזי ולא באמצעות אחרים. נטען, כי לכאורה התקיימה פגישה אחת בין המשיבים 1 ו-2 לבין ניסן אליאסוב, אשר מסר בהודעתו כי "...לא באמת שלא היה לחץ... קח את הזמן שלך וזה...לא מלחיצים אותי אבל צריך לתת". עוד נטען, כי הודעתו של מיכאל שביט- מעסיקו של ניסן מבוססת על דברים שנאמרו לו ולא מידעתו האישית.

ביחס **לאישום החמישי**, הפנו באי כוח המשיבים להחלטת בית המשפט מיום 23/7/14 (בעניינו של המשיב 5), שם נקבע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית הנשענת על ראיות נסיבתיות שעוצמתן נמוכה.

אשר **לאישום העשירי** נטען, כי עובדות כתב האישום אינן עולות כדי עבירה של סחיטה באיומים. מה גם, העובדות המצוינות בסעיף 6 לאישום, סותרות את הנאמר בשיחה מס' 8054, בין המשיב 1 ללווה, במסגרתה המשיב 1 מסכים לדחות את מועד התשלום.

ביחס **לאישום האחד עשר** נטען, כי העד ש.ש. סותר בהודעותיו את נסיבות המפגש ומי זיהה ראשון את הלווה- פעם אומר שהמשיב 1 זיהה ופעם אחרת אומר שהוא זיהה. כמו כן, ישנה סתירה בהודעותיו ביחס לחלקו של המשיב 4 באירוע. יתרה מכך, מלבד גרסת ש.ש., אין ראיה נוספת המעידה כי המשיב 4 היה יחד עם המשיב 1 במונית. עוד נטען, כי גם אם נקבל את גרסת ש.ש. לפיה המשיב 4 היה במקום, הרי שמהודעת ש.ש. עולה כי הוא זה שהורה למשיב 4 לגשת למונית של ויקטור וכי המשיב 4 "הרגיע את הרוחות". אשר לאיום אותו השמיע לכאורה המשיב 1 (סעיף 6 לאישום), נטען, כי המשפט לא נאמר באופן אותנטי או ספונטאני על ידי העד מסיקה, אלא לאחר מספר פעמים שהחוקר חוזר על המשפט תוך שמטעה את העד.

אשר **לאישום השניים עשר** נטען, כי המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו באופן עצמאי כטובה לחבר- מכר (שלומי חביב), כאשר מעובדות כתב האישום לא ברור אילו פירות היה אמור המשיב 4 לקטוף כתוצאה מהחזר קרן החוב. עוד נטען, כי עיון בהודעתו של הלווה- נדב כהן, וממחקרי התקשורת בינו לבין המשיב 4 לא ניתן ללמוד כי נדב חש מאוים, להיפך, הוא קילל את המשיב חזרה, ו"משך אותו באף". מה גם, בשיחתם האחרונה, הודיע לו המשיב 4 כי הוא איננו מעוניין בכסף ומאז נדב לא שמע ממנו.

אשר **לאישום השלושה עשר** נטען, כי הודעות העדים עליהם מבססת המבקשת את התשתית הראייתית ביחס לאישום זה, הכחישו כי אוימו על ידי המשיבים ואף נתנו הסבר לשתי שיחות הטלפון שנקלטו בהאזנות סתר. יתרה מכך, לנאמר בשיחות הטלפון ניתן ליתן מספר פירושים כאשר לא ניתן ללמוד על איום מפורש. עוד נטען, כי בפועל לא הושלמה עבירת הסחיטה הנטענת, שכן לא שולם הכסף. עוד נטען, כי המשיב 3 ביקש להסדיר את החוב עם אביו של הלווה וזאת לאור הכרות משפחתית עמו ולא כניסיון לסחוט אותו. עוד נטען, כי המשיבים שמרו בחקירתם על זכות השתיקה, אולם רק בעניין זה השיב המשיב 3 כי מדובר במשפחה שלו והוא אף ביקש לערוך עימות איתם- בקשה אשר לא נענתה על ידי החוקרים. **ב"כ המשיב 3** טען בנוסף, כי אין מחלוקת שהמשיב 3 הלווה לאנשים כסף, אולם הסכום המצוין בכתב האישום שנוי במחלוקת. עוד נטען כי המשיב נתן לכאורה הלוואות אלו באופן עצמאי מכספו שלו. אשר לעבירת הסחיטה נטען, כי המשיב 4 שוחח עם שמעון

ארגואן - אביו של שלומי (הלווה), ומאחר והמשיב 3 מכיר את שמעון, הוא התערב בשיחה ואומר לשמעון שהם מנסים לעזור לו, ושואל מדוע שלומי מנצל את העובדה שהם משפחה על מנת לא להשיב את הכסף. עוד טען ב"כ המשיב, כי על פי דיני השותפות לא ניתן להאשים את המשיב בסחיטה באיומים, כאשר אין ראיה שאותה אמרה תוכננה על ידי השניים, או שנקשר קשר לסחוט את שמעון.

ביחס **לאישום הארבעה עשר** נטען, כי לא קיימות ראיות לכאורה לעבירה של קשירת הקשר, עת אין ראיות המעידות על רצונו של המשיב לסחוט, ואף לא נשמעו איומים. מה גם, המשיב לא נחקר באף את מחקירותיו אודות אישום זה.

האישומים בעבירות של החזקת מקומות משחקים אסורים (אישום שישי, אישום שביעי)

ד.

ב"כ המבקשת טען, ביחס **לאישום השישי**, כי התשתית הראייתית מגוונת וכוללת, בין היתר, הודעות העד ש.ש. (מיום 3/3/14, 10/3/14), במסגרתן מפרט אודות אופן הניהול של בינגו "חוות הסוסים" - על כך שהמשיבים 1 ו-3 שותפים בכירים הניהול הבינגו ורווחיו, בעוד המשיב 4 משמש כמנהלך בשטח. עוד מוסר בהודעתו אודות המערך של הבינגו- נהגים, מארחים, שומרים, "קופים" וכו'. הודעות דליה אלמקייס אשר עבדה תחת הנחייתו של המשיב 3 וניהלה עבורו את הבינגו. הודעת אתי ויצמן - קריינית בבינגו. הודעת אסתר אדרי - אודות פעילות הבינגו ופעילותו של המשיב 3 בבינגו- אישר קווי אשראי להשתתפות בבינגו וכו'. שיחות שנקלטו בהאזנות סתר.

אשר **לאישום השביעי** הפנה ב"כ המבקשת להודעת העד ש.ש. מיום 25/3/14 ולשיחות שנקלטו בהאזנות סתר משנת 2011.

לצד תשתית ראייתית זו, ישנה שתיקתם של המשיבים בהודעותיהם.

באי כוח המשיבים 1 ו-4 מנגד טענו כי לא קיימות ראיות לכאורה ביחס לאישומים אלו, בעוד ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה באישום זה (אישום שישי). נטען, כי כלל הראיות באישום זה הינן עדויות מפי השמועה ולא מידיעה אישית. עדויות עדים אשר ראו לכאורה את המשיבים באותם דירות הימורים אינם מספיקות על מנת להוכיח שהם הבעלים או מקבלים רווחים מהמקום. עוד נטען, כי מהעדויות הקיימות בתיק ניתן ללמוד שחלק מהעדים מסרו שהמשיב 4 נהג להמר בבינגו ואילו חלקם כלל לא קשרו את המשיב 4 לבינגו. עוד הפנתה **באת כוח המשיב 4** לשיחות שנערכו בין המשיב 4 למשיב 3, בהן האחרון מבקש מהמשיב 4 להפסיק להמר.

האישום השמיני- סיכון חיי אדם על דרך של מכירת חומר מסוכן (מיוחס למשיבים 1,3 ו-4)

ה.

ב"כ המבקשת טען כי התשתית הראייתית נסמכת על הודעות עד המדינה ע.ב. (מיום 14/1/14, 23/1/14, 11/5/14), במסגרתן מפרט אודות מעורבותם של המשיבים וחלקם בעסקה. שיחות מוקלטות בין המשיב 3 לעד המדינה ותמלול השיחות אודות ביצוע העסקה, מקום המפגש, חלקם של המשיבים בביצוע העסקה וכו'. חוות דעת מומחה ביחס לחומר שנתפס, שרשרת הסם. לצד האמור, הרי שישנם שתיקתם של המשיבים בחקירתם. (ב"כ המבקשת הפנה לאסופת פסיקה ביחס למסוכנות הנשקפת מהמעורבים בהפצת החומר המסוכן- עמ"ת

9744-12-13, עמ"ת 57509-11-13, עמ"ת 30854-02-14.

באי כוח המשיבים 1 ו-4 מנגד, חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום זה. ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעבירה זו. עם זאת, נטען, כי עסקינן בעבירה עוון שאינה מקימה עילת מעצר עד תוך ההליכים. נטען, כי המאשימה מבקשת לבסס את התשתית הראייתית ביחס למשיב 1 על הודעתו של עד המדינה ע.ב. (להלן: "עד המדינה"), אשר מסר כי כאשר הגיע למקום המפגש, ראה את המשיב 1 ו-3 עוזבים ברכב את המקום. לגישת הסנגור, אין בכך כדי לקשור את המשיב לעסקה. עוד טענה באת כוח המשיב 4, כי אין בחומר הראיות כל אינדיקציה לכך שהמשיב 4 ידע מה תכולת השקית, כך שלא קיים היסוד הנפשי הנדרש. עוד נטען, כי גם ממחקרי התקשורת ומהאזנות הסתר לא עולה זיקה של ידיעה מצד המשיב 4 לעניין מהות המפגש המתועד. עוד עמדה באת כוח המשיב, כי מאחר ומדובר בעדות עד מדינה, יש צורך בתוספת ראייתית מסוג "סיוע" אשר לא נמצאת בחומר הראיות הקיים.

האישום התשיעי- אישומים כלכליים (מיוחס למשיבים 1 ו-3)

1.

ב"כ המבקשת טען, כי ניהול קו ההלוואות והעלמת ההכנסות, כמיוחס למשיבים באישום זה, מדגים את הפעילות הכלכלית של ארגון הפשיעה. נטען, כי התשתית הראייתית מבוססת על עדויות לווים רבים אודות התנהלותם של המשיבים בתחום ההלוואות בריבית- גובה ההלוואות, הריביות, גביית הכספים, מנגנון החזרת כספי ההלוואה והריביות וכו'. שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין המשיבים ללווים אודות הלוואות הכספים, ריביות דרישת ערבויות וכו'. דוח גמר חקר מרשות המיסים. רשימת חייבים שנתפסה בביתו של אייל חזוט (איש פועלו של המשיב 3). עוד נטען, כי כסף מזומן שנמצא בבית המשיבים 1 ו-3 במסגרת חיפוש עובר למעצרים ודוח שע"מ בדבר העדר הכנסות חוקיות למשיבים 1 ו-2 בשנים האחרונות- מחזקות את התשתית הראייתית.

ב"כ המשיבים מנגד, חלקו על קיומן של ראיות לכאורה גם ביחס לאישום זה. נטען, כי המאשימה מבקשת ללמוד על הסכומים הנקובים בכתב האישום מהודעותיהם של לווים שונים בלבד וללא תימוכין נוספים.

המסגרת הנורמטיבית

4. הלכה היא, כי בדיון בשאלת מעצר נאשם עד תום ההליכים נגדו, נדרש בית המשפט לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. רמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה אינה זו הנהוגה במשפט הפלילי - היינו: מעל לכל ספק סביר, אלא די בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה. על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שעיובודן של הראיות במהלך המשפט - תוך כדי העברתן בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל - יוביל בסופו של יום להרשעת הנאשם (ראה: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל). במלים אחרות, על בית המשפט לבחון אם קיים סיכוי סביר שמחומר החקירה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם. בשלב בחינת הראיות לכאורה אין בית המשפט נדרש לבחון את מהימנות עדים או את משקלן של העדויות, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין, המצביעות מעצמן על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה (ראה: בש"פ 352/11 ברי נ' מדינת ישראל). אם הבחינה הלכאורית מגלה

ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, כך שלא קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להתבסס על החומר הראייתי לצורך הרשעת הנאשם - לא יעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו (ראה: בש"פ 635/13 מגידש נ' מדינת ישראל, פסקה 5; בש"פ 6742/11 אלמכאווי נ' מדינת ישראל, פסקה 8). לעומת זאת, אם מכלול הראיות שבתיק החקירה הוא כזה, שההרשעה או הזיכוי הם פועל יוצא של מידת האמון שהשופט בהליך הפלילי העיקרי ייתן בהם, כי אז קיים סיכוי סביר להוכחת האשמה (הלכת זאדה).

5. ארגון פשיעה

חוק המאבק בארגוני פשיעה חוקק על מנת להתמודד במישור החקיקתי עם התופעות של פשיעה מאורגנת ועם המבנה של ארגוני פשיעה, הגורם לעיתים קרובות קושי בהוכחת הקשר בין ראשיהם ומוביליהם של ארגונים מסוג זה לבין ביצוען של עבירות שנעברו על ידי אחרים (ראה דברי ההסבר להצעת חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ב-2002, ה"ח 3155, 762).

יפים לעניין זה הדברים שנקבעו על ידי כבוד השופט עמית בע"פ 9093/08 מרואן נאצר נ' מ"י: "השם שהגדרה המצויה בסעיף 1 לחוק רחבה, בתי המשפט הם היוצקים בה תוכן קונקרטי לפי שינויי הנסיבות, כך שהאיזון בין הגדרה רחבה לבין מלתעות דרקוניות מסור להם הן כפרשני החוק והן כמיישמי במקרים קונקרטיים. בית משפט זה כבר ציין בעבר כי התרופה לגבולות מעורפלים של עבירה 'אינה בביטולה של העבירה אלא בפירושה הראוי (דנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שבס)...ברי, עם זאת, כי אין הכוונה להפוך את החוק לשבשבת שכיוון תנועתה משתנה בכל רוח מצויה, ונחוצים 'ליבה' או 'גרעין' שניתן לזהותם ככלל בארגוני פשיעה באשר הם"

"על פי ההגדרה, ארגון פשיעה הינו חבר בני אדם, מאוגד או בלתי מאוגד, הפועל בתבנית מאורגנת, שיטתית ומתמשכת. חשוב לציין, כי ההגדרה כוללת הוראות שונות שמטרתן למנוע העלאת טענות מסוימות מצד נאשמים. כך למשל, אין זה משנה אם חברי הארגון מודעים לזהותם של יתר החברים אם לאו. אף אין חשיבות להיותו של הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה. נראה, כי ניתן לדמות ארגון פשיעה למארג מתמשך של עבירות קשר לביצוע עבירות מן הסוגים הנזכרים. על פי סעיף 2 לחוק, מילויים של תפקידי מפתח מסוימים במסגרת ארגון פשיעה מהווה, כשלעצמו, עבירה (ראה: בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' ברוך בן ציון ואח').

אשר לבחינת מעורבותם של הנאשמים במסגרת ארגון פשיעה, יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 2515/13 ישראל אלבז נ' מ"י: "בחינת מעורבותם של העוררים במסגרת ארגון פשיעה מחייבת בחינה בשני מישורים. במישור האחד - "המעגל החיצוני" כלשונה של השופטת ע' ארבל בבש"פ 3073/05 שורפי נ' מדינת ישראל, פסקה 5- נבחנות הראיות שמבססות את קיומו של ארגון הפשיעה, דהיינו ראיות שמצביעות על התארגנות עבריינית שפועלת באופן שיטתי וסדור. במישור השני - "המעגל הפנימי" - נבחנות הראיות שקושרות את העוררים לפעילותו של הארגון ולכך שהמעשים המיוחסים להם בוצעו במסגרתו. בהקשר זה יצוין, כי אין די בראיות

שקושרות את העוררים למעשים המיוחסים להם. בענייננו אף אין מחלוקת על כך. יש אפוא צורך להראות - ברמה הלכאורית הנדרשת בשלב זה - כי מעשים אלה בוצעו כחלק מפעילותו של ארגון הפשיעה (בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' בן ציון, פסקה 7).

בע"פ 2996/09 אהמד דבור ואח' נ' מ"י נפסק: "בית המשפט בפרשת זוארץ מציב שני יסודות בלעדיהם אין, שני מאפיינים הכרחיים לקיומו של ארגון פשיעה: מסגרת עצמאית - וארגון בר-קיימא: ראשית, מסגרת עצמאית - היות המסגרת בעלת קיום עצמאי ונפרד שאינו תלוי בפעולה עבריינית ספציפית (מה שבית המשפט המחוזי כינה "קיום מוסדי"). כלומר, עלינו לבחון האם ישנה "בריה" נפרדת שניתן להתייחס אליה באופן עצמאי, מעבר להתייחסות הפרטנית לכל אחד מחבריה. זו היא שאלת המפתח הראשונה בהבחנה בין "סתם" כנופיה או חבורה עבריינית לארגון פשיעה. שנית, ארגון בר קיימא - יצירת מסגרת בעלת המשכיות, שפעולתה אינה תחומה בזמן (מה שבית המשפט המחוזי כינה "המשכיות"). קרי, התמדה בפעילות הארגון לאורך זמן, והבטחת קיומו גם בעיתות של הפוגה מהפעילות העבריינית. כאן עלינו לשאול האם הארגון "מבקש לחיות חיים משלו" (בש"פ 5272/06 מדינת ישראל נ' מוסלי - השופטת פרוקצ'יה), זוהי שאלת המפתח השניה. שני מאפיינים מובהקים שאינם הכרחיים אך הם אינדיקציה חזקה לקיומו של ארגון פשיעה, ועל פי רוב יאפיינו ארגון פשיעה, הם: (1) היררכיה, ו-(2) התמקצעות וחלוקת תפקידים בארגון. היררכיה - מסגרת ארגונית בה ישנן דמויות מפתח המהוות ציר סביבו מתפתח ומתנהל ארגון הפשיעה. בארגון פשיעה "מתבקשת, דרך כלל, מידה של היררכיה בין חברי הארגון, אך אין להפריז בחשיבותה של זו" (פרשת זוארץ פסקה 65 לפסק דינו של השופט לוי; ההדגשה הוספה), דברים דומים נאמרו בבש"פ בן-ציון (בש"פ 2557/04 מדינת ישראל נ' בן ציון)... מדובר בקבוצת עבריינים בעלת מבנה מאורגן ולרוב היררכי, אשר פועלת לשם ביצוען של עבירות". נחזור ונדגיש שזהו מאפיין מובהק אך הוא אינו הכרחי. בהחלט יתכנו מבנים מוסדיים אחרים של התארגנות עבריינית שתחשב ארגון פשיעה אף שהמבנה אינו היררכי או שההיררכיה בו אינה מובהקת... מאפיין מובהק נוסף הוא התמקצעות וחלוקת תפקידים בארגון - כל דמות במצרך הארגוני מתמקצעת בתחומה ומשמשת בתפקידה במסגרת ההתארגנות הכוללת. נעיר, כי יתכנו מעברים בין התפקידים ותחומים חופפים, יתכן שמי שסר חינו בעיני ראשי הארגון יועבר מתפקיד מסוים לתפקיד אחר, ולהיפך. וכן "ייתכן בהחלט כי צמרת הארגון תיטול חלק פעיל במעשי העבירה הקונקרטיים בהם שולח הארגון את ידו, תחת הסתפקות במעמד של מפקחת-על".

עוד נפסק בע"פ 6785/09 זוארץ כי: "מגוון של מאפיינים מקנים להתארגנות עבריינית את צביונה כארגון פשיעה, אך אין הכרח כי כולם כאחד יופיעו במקרה נתון, וממילא ברי כי כל מאפיין עשוי להתגלות במידה מובהקת יותר או פחות. על כן נכון יהיה לתאר את המונח "ארגון פשיעה" כמתייחס לקשת של מצבים שעמם מבקש הדין להתמודד ומשכך, תחת פנייה לרשימה סגורה ומתחייבת של תכונות, נכון יהיה לדבר ב"מתחם" של מאפיינים, אשר כל התארגנות הבאה בגדרו - לארגון פשיעה תחשב. במרכז של מתחם זה מצוי ארגון הפשיעה "הקלאסי", ובו מכלול התכונות שעיקרן הוזכר כבר, כשהן בצורתן המובהקת ביותר. כל התארגנות תסווג על-פי המידה בה מתגלה בפעולתה, אם בכלל, כל

אחת מתכונות אלו כשהיא לעצמה, וכן על-פי בחינתו של המכלול. ככל שהתארגנות פשיעה, על צבר מאפייניה, תהא קרובה יותר למרכזו של המתחם, כך תגבר הנטייה לסווגה כארגון פשיעה ולהכפיפה למצוותו של החוק הנדון" (ראה פסקה 63 לפסק הדין).

עוד נפסק: "תכניה של הפעילות העבריינית עשויים אף הם לתמוך במסקנה כי לפנינו ארגון פשיעה. החתירה להפקתו של רווח כספי, בפרט ממקורות שאינם חוקיים כסמים, הימורים, סחר בבני אדם, סחיטה או גביית דמי חסות; הצעתם של שירותי תיווך מוזמנים או כפויים כמימון, בירור סכסוכים, ואספקת כוח-אדם; השימוש באלימות או למצער האיום בנקיטתה; והחתירה לסילוק מתחרים מן הדרך - כולם מאפיינים מוכרים של פשיעה מאורגנת" (ע"פ 6785/09 זוארץ- פסקה 66).

אשר למשך תקופת הפעילות, נקבע בבש"פ 5626/12 חיים חזוט נ' מ"י כי: "אף הטענה בדבר פעילות מצומצמת אין בה כדי לעקר את מעורבותו של העורר בפרשה...וידגש, אין בעובדה כי המדובר בתקופה קצרה יחסית כדי לנתק את מסכת הפעולות מעצם ביצוען במסגרת ארגון פשיעה".

בעלי תפקידים בארגון:

עמידה בראש ארגון פשיעה: "...האלמנט הצריך להגדרת מי שעומד בראש הארגון, הוא, אלמנט השליטה הפונקציונאלית, קרי, השליטה המקפת והמלאה בעשייה העבריינית שמחזיק זה בידיו. ודוק, אין המדובר אך ורק בשליטה בפועל במתרחש- ישירות או בעקיפין- אלא גם בשליטה בכוח המניע את הפעילות האמורה..." (ראה תפ"ח 1068/05 מ"י נ' נאצר מריאן ואח').

עוד נפסק, כי ניתוק בין הדרג הניהולי והדרג המבצע עשוי לשמש אינדיקציה מובהקת לקיומו של ארגון פשיעה אך איננו מאפיין הכרחי שבאין בלתי. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 9093/08 מרואן נאצר ואח' נ' מ"י: "על סוגייה זו נאמר בעניין שורפי, כי ייתכנו מקרים בהם מעורבותו של מנהל בארגון פשיעה יכול שתהיה דואלית [ההדגשות במקור - י.ע.]: "המעורבות בפועל בביצוע העבירות, אינה שוללת את מעמדו כראש ארגון פשיעה. ראש ארגון פשיעה אינו בהכרח מי שפועל בסביבה סטרילית המנותקת מאנשי השטח ופעילי הארגון, ויש הגורסים כי תפיסה של ניתוק טהור בין ראש הארגון לפעיליו אינה מעוגנת עוד במציאות. לפי אלדר, "נראה, כי מידת השליטה והמודעות המאפיינת את המנהיגים של ארגוני פשיעה הינה מקיפה פחות מכפי שגורסת התפיסה הרווחת" (שחר אלדר כלי אדם: שימוש בבני אדם לביצוע עבירות והנהגת ארגוני פשיעה 76 (2009)), ובהמשך, "חרף כל המאמצים לעתים בהבניית הפרוצדורות של עבודת הארגון (הירארכיות, סמכויות, כללי עבודה), הפרוצדורות הפורמאליות לעולם לא יסדירו באופן בלעדי את ההתנהגות של חברי הארגון ואת האינטראקציות ביניהם" (שם, עמ' 77). לכך יש להוסיף כי כמו מפקד בהיררכיה צבאית, גם ראש הארגון עשוי ליתן "דוגמה אישית" ולהיות מעורב בביצוע העבירה עצמה, ולא יהא בכך כדי להפחית ממעמדו כראש הארגון" (שם, פסקה רלט).

מנהל בארגון פשיעה: "מעמדו של מנהל בארגון פשיעה אינו עומד ביחס ישיר למידת האלימות הנשקפת ממנו, או ביחס להיקף הפעילות שביצע בשטח. לעיתים, רוב רובה של פעילות ה"שטח" מתבצעת דווקא על-ידי חיילי הארגון, המבצעים את שהוטל עליהם ונוהגים באלימות, בהיקף נרחב יותר משולחיהם. זאת, כפועל יוצא של חלוקת תפקידים ארגונית, בין דרג מנהל לדרג מבצע. הדבר אף עולה בקנה אחד, עם השימוש שעשה הארגון, לכאורה, ב"קופים", אשר תפקידם לנהל את בתי ההימורים בשטח, תוך טשטוש מעורבותם של מנהלי הארגון, בפני גורמי אכיפת החוק. אין אף בעובדה שהמטרה ידעה אודות פעילותו של "קלוב הדקל" משך שנים רבות, כדי להעלות או להוריד, וזאת, בהינתן העובדה כי המטרה נכנסה לפעולה רק כאשר הסתבר, לכאורה, כי מדובר בפעילות שנעשתה במסגרת של ארגון פשיעה" (ראה בש"פ 5919/12 אלי נחמיאס נ' מ"י).

6. אשר לעבירה של **סחיטה באיומים**, יפים דברי כבוד השופט הנדל בבש"פ 4329/11 מדינת ישראל נ' יגאל חגג: "אין לבדוק קיומה או אי קיומה של עבירת סחיטה באיומים על פי מבחנים טכניים, כאילו מדובר בדרישת הכתב על פי סעיף 8 לחוק המקרקעין. לא ניתן לצפות כי הסוכס באיומים יכריז בפני המאויים על כוונתו לעבור עבירה זו" (ראו: ע"פ 6368/09 זקנן נ' מדינת ישראל; בש"פ 8851/10 טריגר נ' מדינת ישראל). יש לבחון את אמירותיו של המאיים במבחן משולש- מי אמר? מה אמר? ומדוע אמר?... וכן נסיבות אמירת האיום, אף אם לא התקיימה בבירור "המשוואה האיומית": "אם לא תעשה X יאונה לך Y, עדיין יש מקום ללמוד מהקשר הנסיבות על האיום שיצרו האמירות... ודוק, מצויים אנו בשלב בחינתן של ראיות לכאורה, ולא בשלב של הוכחת האשמה מעל לכל ספק סביר".

עוד נפסק בבש"פ 7683/99 רומן חנניב נ' מ"י: "האיום אינו חייב להיות גלוי ומפורש ואינו חייב להיות איום בפגיעה פיזית ישירה בגוף, או פגיעה ישירה אחרת במאויים, באותם ענינים המנויים בסעיף. יכול שהאיום יהיה בלשון רמזים, ישתמע בעקיפין מן הדברים או מן ההתנהגות, יהיה מוסווה בדברים תמימים, או בדברי חלקות ונועם - שאין להם, לכאורה, משמעות מאיימת - או יעלה מתוך ליטופים ומגעי חיבה גופניים אחרים. חשיפתו של האיום - כאשר אינו מפורש אלא מרומז, משתמע בעקיפין, או מוסווה - מצריכה בדיקה זהירה של הרקע הכללי של הפרשה, אישיותם של המאיים ושל המאויים, ההיכרות ביניהם לפני האיום, אם היתה כזאת, וגורמים נוספים. (ראה עוד: בש"פ 7283/98 סדייב גמלט ואח' נ' מדינת ישראל)".

איום יכול שלא יאמר בפני המאויים וייקלט על ידו, אלא יאמר לאדם אחר (ראה התייחסות לאמור בספרו של י. קדמי על הדין בפלילים, חלק רביעי 2123, וכן ע"פ 7293/02 (ב"ש) אלי ששון נגד מ"י). די בכך שאדם ייחשף לאיום ואין חובה שהמאויים ידע על האיום. נקבע שם, כי העבירה הושלמה אף אם האיום שהושמע בפני אחר לא נמסר למאויים. עוד נקבע שם, שאופיה של עבירת האיומים הינו כי המאיים מצהיר על כוונה עתידית והמפתח הוא כוונת המאיים להפחיד.

יפים לעניינינו הדברים שנקבעו בע"פ 5145/12 סאבר אבו זאיד נ' מ"י: "...לאחר התיקון, מזה שנים רבות,

אין עוררין על כך שאיום אינו חייב להיעשות במילים מפורשות, וכי התנהגות מכל סוג יכולה לעלות לכלל איום. כך גם נוכחותם של אנשים מסויימים בנסיבות מסויימות, יכולה להוות את רכיב האיום, כאשר המסקנה לעניין זה תתקבל לאחר בחינת מכלול הנסיבות הרלבנטיות ולאחר בחינת הקשרם של דברים (ע"פ 6368/09 זקן נ' מדינת ישראל).

דין והכרעה

האישום הראשון- ארגון פשיעה

המאשימה מבקשת לבסס את התשתית הראייתית ביחס לקיומו של ארגון פשיעה, בראש ובראשונה מפיו של העד ש.ש. העד מסר כ- 15 הודעות במסגרתן גולל אודות היכרותו עם המשיבים, מערכת היחסים ביניהם, פעילותם של המשיבים בתחומים שונים וכו'.

1. הודעות ש.ש.:

א. אשר לטיב היכרותו עם המשיבים מסר בהודעתו מיום 19/1/14: "הכרתי את משה (המשיב 1) ואורן (המשיב 4), את יוני (המשיב 2) פחות. רק בשם שלו את יוני רק בשמו שלום שלום לא כמו שהכרתי את משה ואת אורן.. **את משה**, אני מכיר קרוב לחמש שנים משהו כזה, הייתי קונה לו אוכל...אפילו בעבר שימשתי עבורו כערב עת ששוחרר למעצר בית... "...היחסים ביניו היו להביא לו או לבן שלו דברים והוא היה משלם לי. קניות שהייתי מבצע עבורו וזהו חברים מן המניין במשך ארבע שנים לסירוגין (הודעה מיום 26/2/14, עמ' 4 ש' 126) "...זה היה יותר לפני המאסר של משה, משה היה מסתובב איתי במונית היינו הולכים לביג שותים קפה ביחד...כל מי שהיה רוצה את משה היה מתקשר לפלאפון שלי...היינו הולכים לאירועים ביחד..." (הודעה מיום 10/3/14). עוד מסר, כי בעבר נהג מידי פעם בשלושה רכבים שהמשיב 1 שכר והיה מסיע אותו, מאחר ולמשיב 1 לא היה רישיון נהיגה. עוד לדבריו, המשיב 1 לא נהג להחזיק ברשותו מכשיר פלאפון, אלא היה משתמש בטלפון של אנשים אחרים. מי שרצה להתקשר אליו, היה מתקשר למשיב 4 אשר היה יוצר את הקשר. עוד מסר כי נהגו להחליף כרטיסי "סים" כל שלושה שבועות- חודש. לעיתים הוא היה רוכש את הכרטיסים לבקשת המשיבים 1 או 4 ואותם כרטיסים שימשו אותם. כמו כן, לעיתים אנשים אחרים רכשו את הכרטיסים, לאחר שהמשיב 1 ביקש מהם (ראה הודעה מיום 9/4/14). אשר להפקדות שהפקיד עבור המשיב 1 בקנטינה, עת היה המשיב 1 אסיר, מסר בהודעתו מיום 28/4/14, כי הפקיד בארבע הזדמנויות כספים (קנטינה), אשר קיבל ממישל בוקובזה ומשלומי חביב.

עוד מסר, כי עת ששהה המשיב 1 במעצר הבית היו מגיעים לבית של המשיב 1 אנשים רבים ומשוחחים איתו על הלוואות, כספים של דירות הימורים, משחקי טקסס הולדם "אנשים שהיו פונים להלוואות והיו רוצים כאילו שמשה יהיה נוכח וכאילו בתמונה. כאילו שהיו שומעים את השם של משה אז היו נרתעים" (עמ' 3 ש' 67-68)... "היו שיחות יעוץ שהנוכחים מתייעצים עם משה. כאילו שייתן איתם את ההלוואה לאנשים מסוימים ושמשה היה חלק מהעניין וברגע שהלוואה שומע את שמו של משה אז הוא יודע שאין עיכובים ואין משחקים ושלא כדאי לא לשלם בזמן" (עמ' 3 ש' 72-74).

ש: "אז בזמן שמשה רובין היה במעצר בית הוא היה בעצם מלווה בריבית?"

ת: "כן ברור. מלווה בריבית מפעיל דירות טקסס מעורב בקלובים כלשהם והימורי ספורט" (עמ' 3 ש' 77-76).

אשר להיכרותו עם **המשיב 4 מסר** (הודעה מיום 19/1/14): "...את אורן אני מכיר קרוב לשש שבע שנים היה נוסע הייתי הרבה במונית מסתובב איתי מטייל איתי...הייתי עוזר לו במינון כספי נמוך פה מאתיים, פה שלוש מאות, מתי כשרצה היה לי..." (עמ' 6 ש' 187-194). עוד מסר בהודעתו מיום 10/3/14: "...אורן היה איתי ממש צמוד הוא היה איתי המון המון משמה היה עובד איתי במונית...היה מתקשר הרבה מהטלפון שלי...יושבים אצלי בבית במצבים שבהם היה רב עם אשתו הוא היה ישן אצלי...היינו מבלים יחד... מהמרים יחד".

לשאלת החוקר מדוע היה מסייע למשיבים? השיב: "חברותי, חברים שלי...נכון לא מאיימים על חבר במיוחד לא כמוני...ברגע שהרגשתי מאוים מאנשים כאלה הבנתי שהם לא חברים אמתיים וככה לא מתנהגים בצורה שהתנהגו לחבר אז הבנתי שאני לא כזה אהוב עליהם, שאני נותן את ליבי לחינם לאנשים כאלה. לכן הגעתי למסקנה והחלטתי לספר את מה שאני מספר כי זה לא חברות" (עמ' 7 ש' 199-202).

ב. אשר לפעילותם של המשיבים, מסר: "משה רובין (המשיב 1) הוא הקובע, מה שהוא אומר זה מה שיהיה, יוני שבתיב (המשיב 2) זה שותף שלו ואורן אבוטבול (המשיב 4) זה האיש קשר שלהם...מימון מרציאנו זה איש שהכרתי בעבר בענף המונית הוא כבר לא נהג מונית אלא מלווה כסף בריבית ודודו עמוס חבר שלהם לא שאני יודע כזה קרוב בכל חבר מן המניין" (ראה הודעה מיום 19/1/14 עמ' 7 ש' 204-208). (בהמשך מסר כי אין קשר בין משה רובין לבין מימון מרציאנו וכי דודו עמוס הוא חבר של משה ואורן אבל לא "בעניינים שלהם" - עמ' 7 ש' 212-220).

עוד מסר העד בהודעתו מיום 21/1/14: "הכל היה עובר דרך אורן אבוטבול (המשיב 4), בשלבים שנקלעתי לקושי לשלם תשלומים, משה רובין (המשיב 1), ראה מין תמונה שאני מתחיל לזייף בתשלומים בגלל קושי ואז הכל נהפך להיות דרך אורן אבוטבול...משה לא רצה יותר לדבר איתי וגם אין לו טלפון נייד כדי להשיג אותו והייתי צריך לדבר עם אורן כדי להשיג אותו..." (עמ' 3 ש' 78-82). משה רובין הייתי צריך לשלם לו כסף בריבית קשה מאוד, אורן אבוטבול היה האיש קשר שלו היחידי של משה רובין, דודו עמוס איים לפגוע בי חד משמעית..." (עמ' 3 ש' 89-90). עוד לדבריו אין קשר בין ההימורים של משה רובין ואורן אבוטבול לדודו עמוס.

עוד לדבריו, עבור יום איחור בתשלום הוא חויב לשלם 1,500 ₪ יותר. כשנשאל מי ביקש ממנו סכום זה, השיב "משה רובין דרך אורן כמובן" (עמ' 7 ש' 230-233). לשאלת החוקר איך אתה יודע שזה משה רובין? השיב: "אורן אבוטבול אמר לי".

כשנשאל מה הקשר בין יוני שבתיב למשה רובין? השיב: "שותפים...שותפים יחד בהלוואות של הכספים ובהימורים...כשקיבלתי 50 אלף אז משה אמר לי 25 ממני ויוני נתן גם 25".

ג. כאשר נשאל אודות הקשר בין המשיבים (הודעה מיום 17/2/14), מסר: "את הפנים של הקשר אני לא עמוד 19

יודע". אבל אני יודע שהם לא אויבים אחד של השני. משה הוא הראש וכל אחד יש לו מין איזה תפקיד כזה. משה זה הראש, אורן אבוטבול זה האיש הקשר והפה המדובב, יוני שבתייב זה בר ביצוע אם משה עושה משהו אז יוני ב 90 עד 100 אחוז ילך ויפגע בו"

ש: "האם יש עוד אנשים בשרשרת זו?"

ת: "אני הייתי רק עם אלה, זה מה שאני יודע".

בהודעתו מיום 10/3/14 הוסיף: "משה הוא נקרא לזה הוא הבוס. השם שלו הולך לפניו אנשים מפחדים ממנו, יש את אורן אבוטבול הוא כביכול מדבר בשמו של משה, משה אמר משה לא אמר, ניפגש עם אנשים בהקשר למשה, יוני שבתייב שהוא כעיקרון שותף של משה רובין בענייני הלוואות והימורים והוא יותר הקטע האלים מי שלא ישלם בזמן מי שלא יעמוד במילה שלו אז הוא הקטע האלים יותר. שלומי חביב הוא יותר בקטע של להביא מהמרים... וזה מה שאני יודע... שלומי חביב תמיד היה מלווה כספים אבל בתחום של ההימורים הוא צריך את האו-קי של משה רובין... שמשה השתחרר מהמאסר האחרון שלו אורן אבוטבול הפיץ שכל מי שרוצה להמר ולהתעסק עם זה, זה רק דרך משה ויוני עכשיו... אנשים יהמרו דרך שלומי אבל זה הולך למשה... אני יודע את זה גם אני הייתי מהמר אני חבר טוב של שלומי חביב הייתי בבית של שלומי חביב אורן אבוטבול היה מסתובב איתי במשך כל היום איך אני לא ידע... גם הימרתי דרך שלומי... היו מצבים ששלומי לוקח על עצמו ולפעמים שהיה הימור שנע בסביבות 2,000 ₪ שלומי היה נותן חצי למשה וחצי משאיר עליו... משה היה נותן לנו קופסאות לשחקנים הכל היה מתבצע דרך אורן אבוטבול כל אחד היה לו אתר... גם שהייתי מהמר הייתי מעביר דרך האתר לשלומי וממה שאני הייתי מעביר לשלומי, שלומי היה מעביר למשה רובין...".

כאשר נשאל אודות המשיב 3 מסר, "**הוא חבר של משה רובין ואם אני לא טועה הוא חבר שלו של משה בבינו וזהו אין לי איתו היכרות אישית עם האמיר הזה**" (עמ' 5 ש' 134-133).

בהודעתו מיום 17/2/14 מסר כי בין ספטמבר לאוקטובר 2013 לקח מהמשיבים 1 ו-2 מספר הלוואות בגובה של 140,000 ₪ לערך, ושילם החזר ריביות בין 35,000-40,000 ₪ וזה ללא תשלומי ההימורים (עמ' 2 ש' 36). עוד מסר, כי המשיב 1 אמר לו שהמשיב 2 שותף שלו (עמ' 2 ש' 32), כאשר הוא היה משלם את הכסף למשיב 1 או למשיב 4 "שהיה הגובה שלו הפה שלו" (עמ' 2 ש' 40).

כשנשאל ממה המשיבים 1 ו-2 "מתפרנסים"? השיב כי על פי מה שהוא יודע מהלוואות ומהימורים וגם בוררים ומקנסות (עמ' 6 ש' 163). כשנשאל האם יודע על אירוע כלשהו בהם שימשו המשיבים כבוררים, השיב שלא זכור לו. יודע על מקרה אחד בו קנסו אדם וזה נודע לו דרך המשיב 4 וחנן עיאש.

2. כתבי יד שנתפסו בביתו של המשיב 1

שתוכנם לטענת המאשימה, מלמד על ניהול פעילות פלילית במתכונת של ארגון פשיעה. מצאתי לנכון לצטט את מלוא תוכן המסמך: "להשכיר שתי מקומות...אני הולך לבד ואז שולח שירלי עם הקופיפ לחתום...לקנות צבע

וקוסמטיקה למקום... החברה משדרת של מחשבים- אני סוגר איתם לבד ואז עושה פגישה עם שירלי ועם החברה והם ישר נוסעים לשני המקומות להתקנה...שולחנות וכיסאות...קופיפ בני, אילנית או זה מנתיבות... במקביל, לחפש מישהו אחר. במובן שהקופיפ לא פוגש אותי בשום שלב. אבל אני יעזור למצוא אותו- אחראי.. רווח אני סוגר איתו ואם יהיה שינוי כמובן לא פוגשים אותי בשום שלב- דיל- רי שאני אמצע אני אשלח את צרלי או מי שיתאים לסגור כמובן לא פוגשים אותי בשום שלב... מלצרות לא פוגשים אותי בשום שלב... שומר- לא פוגש אותי בשלום שלב. הקופיפ חייב להיות עם שיקים משל עצמו ותמיד להיות נוכח במקום שבו הוא עובד. כמובן כל הזמן לעקוב אחרי ההתנהלות של כל הנושאים המדוברים. מכונת סיגריות- לקנות שתי מכונות".

המסמך הנוסף נושא את הכותרת- סנוקר קבלת שבת - "מיקום עיר עתיקה- שיפוץ וקוסמטיקה... משקאות שולחנות כסאות... מוזיקת רקע".

המסמך השלישי- נושא כותרת "פיצוציה" - "שיפוץ, צבע, נגרות למדפים, ציוד למקום, עובדים".

אציין, כי בחוות דעת המעבדה ממטא"ר נקבע כי "סביר מאוד" שכתב היד נכתב על ידי המשיב 1 בעצמו.

3. מחקרי תקשורת והאזנות הסתר, מהם עולה שהמשיב 1 עושה לכאורה שימוש במספר מנויים סלולאריים שונים- כאשר אף לא אחד מהם רשום על שמו.

4. הודעות בני משפחתו של המשיב 1 בנוגע למקור הכנסותיו:

הודעות בת זוגו של המשיב 1- **ליאת אוהיון** (מיום 1/5/14, 4/5/14, 8/5/14), במסגרתן מסרה כי היא אינה מודעת לכלל מקורות הכנסותיו של המשיב 1. כן אישרה שנסעה עם המשיב 1 לטיול לחו"ל (ברצלונה) הנמשך חמישה ימים- כמתנה מהמשיב 1. עוד אישרה שביצעה הפקדות כספיות בקנטינה עבור המשיב 1 עת שהיה אסיר בין השנים 2012-2013. חלק מהכספים קיבלה מאחיו ומאמו של המשיב. עוד מסרה, כי בנה עבד בעסק של "אלוף הפיצוחים". הבעלים של העסק- רמו לוי, הינו חבר טוב של המשיב 1 ולפעמים סייע לו בניהול העסק. עוד מסרה, כי נותר לה חוב של משכנתא בסך 450,000 ₪. עוד לדבריה התפרנסה מעבודות ניקיון והרוויחה סך של 3,000 ₪ לחודש. ברשות העדה נתפס רשימת טלפונים של מכריו של המשיב 1;

הודעת אמו של המשיב 1- **רחל רובין**, ממנה עולה, כי עובדת בניקיון במפעל ברמת חובב ומשתכרת בסך של 5,000-6,000 ₪ לחודש. אשר למקורות הכנסותיו של המשיב 1, מסרה שאין לה כל ידיעה. עוד מסרה, כי מידי פעם רכשה מתנות לנכדיה וכן הפקדות לקנטינה לבנה כשהיה אסיר, וסייעה בשכר טרחה לעו"ד לפני מספר שנים. לטענתה אינה יודעת במה המשיב עוסק, כי אינה שואלת;

הודעת אחיו של המשיב 1- **עמוס רובין**- מסר כי עובד כסניטר בסורוקה ומשתכר כ- 4,000 ₪. לפני כן עבד כנהג מונית. עוד לדבריו, בעבר נתן לאחיו משה- 40,000 ₪ כהלואה אשר מקור הכסף מאירוע הבריתה של בתו;

השכרת רכבים:

5. מסמך שנערך על ידי צביקה גרוס - קב"ט חברת "אוויס" מיום 7/5/14:

ממנו עולה, כי על פי הרישומים שלהם בחברה, אדם בשם חימי חיים דוד שכר רכב מסוג יונדאי בחודש ספטמבר 2013, כאשר מורשים לנהוג בו אבי ועקנין, משה פרץ ואורן חזן. רכב נוסף הושכר בתאריך 11/3/14 לתקופה של שישה חודשים (רכב מסוג מאזדה). נהגים מורשים- כפיר בוקובזה. בנוסף בתאריך 10/4/14 החוזה חודש בכך שהרכב הוחלף ברכב מסוג "ניסאן"- הרכב הוחזר ביום 4/5/14. על אף שההתחייבות הייתה להשכרה ממושכת.

6. הודעת חיים דוד חימי (מיום 1/5/14)-

במסגרתה אישר כי השאיר את הפרטים שלו בחברת השכרה "אוויס" בבאר שבע, בעבור השכרת רכבים למשיב 1. הרכב הושכר לתקופה של חודשיים "הייתי משאיר שם את האשראי הלכתי להוציא כרטיס אשראי כי הוא ביקש ממני והייתי משאיר את הכרטיס כפיקדון...הוא משלם הוא הולך לשם ומשלם".

7. האזנות סתר שלשיטת המאשימה מתוכנן ניתן ללמוד על כך שהמשיבים פעלו לגיבוש ערוצי הלבנת הון עברו ארגון הפשיעה, לרבות השקעת הכספים האסורים בהקמת והשתלטות על עסקים ריאליים ("אלוף הפיצוחים" בשכונת נווה זאב בבאר שבע; ניסיון ההשתלטות על עסק השווארמה של אוהד ואמנון בונפלד, "בבית קמה"). ראה שיחה מס' 7901, שיחה מספר 8616 בעמדה 97654/13, שיחה מספר 8206, שיחה מספר 8578 שרטוט 97654/13.

אשר לעסק השווארמה של בונפלד- ראה שרטוט 2014-107828 שיחה מספר 2112 מיום 18/3/14 (בין המשיב 1, המשיב 5 ואמנון בונפלד), שיחה מספר 2280 מיום 19/3/14 (בין המשיב 1 לאמנון בונפלד), שיחה מספר 3796 מיום 9/4/14 (בין המשיבים 2 והמשיב 5).

דין והכרעה:

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי לא קיימות ראיות לכאורה כנדרש בעבירות נשוא האישום הראשון. היינו, עמידה בראש ארגון פשיעה (המיוחס למשיב 1), מנהל בארגון פשיעה (המיוחס למשיבים 2, 3 ו-4). אשר למשיב 5, לו יוחסה עבירה של מיעץ לארגון פשיעה ראה החלטת בית המשפט מיום 23/7/14, במסגרתה שוחרר המשיב 5 בתנאים מגבילים.

כפי שפורט במסגרת הנורמטיבית על מנת להוכיח קיומו של ארגון יש להוכיח דפוס פעולה מאורגן שיטתי ומתמשך. בעניינו, הגם שניתן להתייחס למעורבות לכאורה של מי מהמשיבים בעבירות פשע והגם שבחלק מהמקרים ישנה אינטראקציה בניהם לצורך קידום הפעילות הפלילית, אין ולא ניתן להצביע כמכלול על קיומו של ארגון. המאשימה, במובנים רבים באופן מלאכותי, ערכה "הדבקה" של פעילות עבריינית שנמשכה על פני

תקופות שונות ועל ידי חלקם של המשיבים, לכדי ארגון מקום שהדבר אינו אפשרי אף מבחינה אובייקטיבית, ובמה דברים אמורים.

ראשיתם של דברים, הרי מתוך קריאת כתב האישום ומתוך הנתונים הנלמדים ממנו אליבא המאשימה יש לתהות על שאלת קיומו של הארגון. כתב האישום מייחס למשיבים קיומו של ארגון בין השנים 2011-2014. היינו תקופה בת 3 שנים. **ודוק, למעט האישום השביעי- שעניינו ארגון דירות לצורכי הימורים ומיוחס למשיב 1 בלבד, כל יתר האישום הנוגעים למשיבים 2-4 מבוצעים לכאורה החל מחודש 8/13 ועד 3/14.** ישנו פער זמנים של כשנתיים שבו רק המשיב 1 לכאורה מקדם פעילות עבריינית. הכיצד ניתן לייחס למשיבים 2-5 מעורבות בארגון באותו חלל זמנים. אין המדובר בתהייה בעלמא שכן לא קיים בחומר החקירה כל עיגון ראייתי לפעילות משותפת של המשיבים באותן שנתיים. אכן, בהתאם לפסיקה, אין זה משנה ואין חשיבות מכרעת להיות הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה וניתן לדמות ארגון גם בשעה שחלק מהחברים מיוחסת להם פעילות בארגון כלל לא היו חלק ממנו. אולם, על המבקשת להוכיח את קיומו של הארגון באופן עצמאי בתקופה הנטענת- מה שאין בעניינינו (ראה לעניין זה הפסיקה שצוטטה לעיל).

לא למיותר להוסיף, כי המאשימה אף ראתה לייחס למשיב 5 חברות בארגון בתקופה האמורה הגם שאין מחלוקת כי זה לא הכיר את המשיבים 1-4 עד ליום 18/3/14 - 18/5/14 (ראה החלטה מפורטת בעניינו של המשיב 5 מיום 23/7/14).

התהייה גדלה אף יותר בשים לב לנתונים הבאים מהם ניתן ללמוד על התקופות בהן שהו המשיבים השונים בין כותלי הכלא:

- א. **המשיב 1** היה נתון במאסר החל מיום 3/1/12 ועד ליום 23/7/13.
- ב. **המשיב 2** היה נתון במאסר מיום 7/1/13 עד ליום 5/8/13.
- ג. **המשיב 3** נדון בתאריך 21/6/09 (לעונש מאסר של 36 חודשים ת"פ 8021/09). בנוסף, נידון ל-7 חודשי מאסר במצטבר, בתאריך 9/11/09 (ת"פ 243/09). השתחרר ממאסר בחודש נובמבר 2012.

למקרא האמור במרבית התקופה בה נטען שהתקיים הארגון, הרי שרבים מן החברים בו,

לרבות מי אשר נטען, שעמד בראשו- היו בכלא. הלכה למעשה, גם אליבא המבקשת עיקר הפעילות המיוחסת למשיבים במסגרת הארגון, התרחשה לאחר שחרורו של המשיב 1 ממאסרו, היינו שלהי אוגוסט 2013- עובר למעצרו של המשיבים 1-3 ביום 29/4/14. משמע, שתקופת הפעילות נמשכה **כשמונה חודשים**.

לא זו אף זו. כאמור האישום התשיעי מיוחס למשיב 1 שהתרחש לכאורה בשנת 2011, כאשר לא מיוחס למשיבים 2-4 כל קשר לפעילות זו. גם אם תרצה לומר כי בהאזנות הסתר נשמע המשיב 1 מדבר עם אחרים (שאינם המשיבים) לגבי הפעילות בדירות ההימורים, אין בכך די כדי להצביע על קיומו של ארגון. פעילותו

הפלילית הלכאורית, אינטנסיבית ככל שתהיה, אינה יכול לקיים את ההגדרה של ארגון פשיעה שזה פועל לבדו. הדבר נלמד מלשון החוק והגדרת ארגון פשיעה: "**חבר בני אדם**", מאוגד או בלתי מאוגד. אדם אינו יכול לקיים ארגון לבדו והדברים נלמדים מאליהם.

האמור עד כה מתייחס למעטפת הארגונית בהתאם למבחן "המעגל החיצוני" אשר נקבע בפסיקה. יתרה מכך, גם אם נתייחס על פי המבחן "הפנימי", נמצא כי אין ראיות לכאורה לקיומו של הארגון.

9. הראיה העיקרית לשיטת המאשימה, להוכחת קיומו של ארגון פשיעה, הינה הודעותיו של ש.ש., שכן, ל- ש.ש. הכרות עמוקה עם פועלו של המשיב 1 והמשיב 4 והאחרים ודרכו ניתן ללמוד על ארגון הפשיעה ופועלו. עוד נטען, כי הודעותיו נתמכות בהאזנות סתר, עדויות של לווים אחרים.

אין מחלוקת, כי ש.ש. הינו מהמר כפייתי לאורך שנים רבות. כתוצאה מהתמכרותו להימורים צבר חובות של מאות אלפי שקלים למספר רב של גורמים. "אני אוהב את ההימורים, חי את ההימורים, הימרתי אצלם. הפסדתי קרוב ל- 80,000 ₪ בארבעה חודשים האלה. אצלם, כשלא היה לי כסף אז זה נעשה הלוואות בריבית... לשלומי חביב הייתי חייב 10,000 ₪ בריבית של 10 אחוז... ועוד 10,400 ₪ חוב שהפסדתי אצלו בכדורגל בהימורים... אצל חנן עיאש אני לוקח מעל 10 שנים... היום אני חייב לו בערך 300,000 ₪... ממתי ממך לקחתי 25,000 שקל הלוואה עומדת... שוב לקחתי משלומי חביב בערך 200,000 ₪ היום אני חייב לו פלוס מינוס 20,000 ₪..." בנוסף, עולה כי ש.ש. נטל כספים על רקע חובות מהימורים, מבני משפחתו. בנוסף, עולה, כי מכר שני בתים ושני מוניות שהיו בבעלותו "אני אל יכול להגיד במדויק אבל אם אני אומר לך שהפסדתי בית שלי ובית של סבא שלי אז בכמה מדובר בהימורים של יותר ממיליון ₪" (ראה הודעות מיום 19/1/14, 21/1/14, 26/2/14).

אשר להיכרותו של ש.ש. עם המשיב 2 - העד מסר כי היכרותו עם המשיב 2 הייתה שטחית. אשר לפעילותו של המשיב 2 במסגרת הארגון, מסר שהוא הבין מהמשיב 1 כי המשיב 2 הוא השותף שלו ולא מידיעתו האישית (... "שקיבלתי 50 אלף אז משה אמר לי 25 ממני ויוני נתן גם 25" - הודעה מיום 21/1/14). בנוסף, נאמר לו על כך גם על ידי המשיב 4. אשר לתפקיד שייחס למשיב 2 - "הוא הקטע האלים... אם מישהו עושה משהו אז יוני ב 90 עד 100 אחוז ילך ויפגע בו" - הודעה מיום 17/2/14, 10/3/14. בהודעה אחרת, מסר: "הכרתי את משה ואורן, את יוני פחות. רק בשם שלו שלום שלום לא כמו שהכרתי את משה ואורן" (ראה הודעה מיום 19/1/14). אשר לאישום השלישי - סחיטה באיומים של ש.ש. המיוחס גם למשיב 2 - אתייחס בהמשך ההחלטה.

אשר להיכרותו עם המשיב 3 - העד מסר: "הוא חבר של משה רובין ואם אני לא טועה הוא חבר שלו של משה בביגו וזהו אין לי איתו היכרות אישית עם האמיר הזה" (הודעה מיום 10/3/14 עמ' 5 ש' 133-134).

10. אין בהודעותיו של ש.ש. כדי למלא את "החלל הראיתי" המתבקש לכל שפורט לעיל, ללמד על קיומו

של ארגון. וכך גם פני הדברים ביחס לתקופות בהם על פי הטענה בוצעה פעילות פלילית על ידי מי מהמשיבים.

ראשית, וזאת יש להקדים ולומר, אנו נמצאים בשלב ראיות לכאורה, ועל דרך הכלל בית המשפט אינו כנסי בשלב זה לשאלות של משקל ומהימנות. בצד האמור לעיל, חלקים מאותן הודעות של העד ש.ש. ביחס לקיומו של הארגון אינם מכלי ראשון, אלא באמצעות דברים ששמע מאחרים וחלקים אחרים הינם בבחינת השערות. אכן, באותם מקרים העד מציין כי מדובר בהערכה והשערה ולא מידיעה מכלי ראשון. אולם, אין בכך לשנות כי המדובר בעדות מפי השמועה שעל בסיסה ישנו קושי לבסס קיומו של ארגון.

גם המאפיינים המובהקים של התארגנות עבריינית הפועלת באופן שיטתי וסדור נעדרים. בהקשר לכך, ניתן ללמוד מהאזנות הסתר כי המשיב 2 פועל באופן עצמאי במתן הלוואות דבר המנוגד למאפיין ההיררכי בארגון (ראה האזנת סתר 2013-103006 שיחה 898- "מרדכי מבקש מהמשיב 2 הלוואה, אולם המשיב 2 אומר לו שהיה נותן לו בכסף אבל אין לו; האזנת סתר 2014-107828 שיחה 211- "אוהד מבקש מהמשיב 2 כסף באופן דחוף, אולם המשיב 2 אומר לו שאין לו שקל". האזנת סתר 2014-107828 שיחה מס' 3592- "אדם בשם שי מבקש מהמשיב 2 הלוואה והאחרון אומר לו שזה לא מסתדר לו").

יתרה מכך, ניתן ללמוד על הלוואות שנתן לכאורה המשיב 2 באופן עצמאי מדבריו של עד התביעה (ע"ת 96) אמנון בונפלד מיום 15/4/14 שם מדגיש העד כי חוב זה אינו קשור כלל למשיב 1 **"אני נתתי ליוני הקווקזי אישור לתת הלוואה בסך של 100,000 ₪ לאוהד הבן שלי...אני אחראי עליהם ויש אצל יוני שיק של החברה...יוני לא לקח מהבן שלי ריבית על הכסף הזה..."**.

הודעתו של עד זה נתמכת אף בהאזנת סתר - שיחה מספר 213, 1149, 468 האזנה 2014-110448.

השיחות מתנהלות בין אמנון לבין בנו אוהד. תוכן השיחות לא מתיישב עם הפרשנות של המבקשת, כי הלוואות שניתנו לכאורה על ידי המשיב 2, ניתנו במסגרת הארגון.

לא בשולי הדברים, אין לומר כי בכל מקרה בו מספר "עבריינים" מבצעים עבירות פליליות עסקינן בארגון פשיעה ועל בית משפט בבואו לדון בשאלת קיומו של ארגון לתור אחר אבחנה בין "חבורת פשע" שהצטרפה לה יחדיו לביצוע עבירות פליליות, לבין ארגון אשר משקל הכובד בו עובר לעצם קיומו של הארגון שהינו בעל ישות עצמאית בפני עצמה. דברים מקבלים בעניינינו משנה תוקף, שעה שאין מחלוקת שהמשיבים הינם חברים (למעט המשיב 5).

המבקשת בטענה לראיות ביקשה לשוות למעשיהם של המשיבים נופח של ארגון המגלגל מיליוני שקלים, חי חיי פאר ונהנתנות, בעוד שהתמונה הראייתית בחלקים רבים שונה תכלית שוני. כך הם פני הדברים ביחס לאותן "נסיעות לחו"ל" המתמצים בנסיעה של חברתו של המשיב 1 לברצלונה שניתנה כמתנה. כך הם פני הדברים ביחס להשכרת הרכבים- השכרת רכב בשני הזדמנויות (כאשר זו יש לבחון

על רקע היותו של המשיב 1 ללא רישיון נהיגה).

והדברים אמורים ביתר שאת בשים לב ביחס למקורות הכנסותיהם של בני משפחתו של המשיב 1 (אמו ובת זוגו עובדות בתחום הניקיון ומשתכרות סכומים צנועים מאוד).

עוד ביחס לכך, בעוד שכתב האישום נוקב בסכומי עתק שלכאורה עברו בידיהם של המשיבים השונים, בית המשפט מתקשה מחומר הראיות שהוגש לו ללמוד כיצד ניתן לבסס סכומים אלו במסגרת התיק העיקרי, על סמך ראיות קבילות אשר בסופן יובילו לתחשיב אריתמטי מוכח וחד משמעי. בפועל הרכוש והכסף שנתפס בידי המשיבים אינו עומד בקנה אחד עם התיאור האמור בכתב האישום (ראה בקשת החילוט אשר מתייחסת ל-19,000 ₪, שלוש טלוויזיות, שלושה שעונים, 4 ג'ינסים, 20 חולצות "בוס", שולחן, פינת אוכל, משיב 2-47,000 ש"ח).

אשר ליתר האישומים המפורטים מטה:

האישום השני- ארגון הימורי ספורט לא חוקיים ברשת האינטרנט (בטים) במסגרת ארגון פשיעה

1. הודעת ש.ש. מיום 19/1/14:

במסגרתה מסר העד כי הוא מבצע את ההימורים דרך אתר האינטרנט "גו בייט 247.קום": "יש קרדיט אתה מקבל קרדיט מסוים באתר, ואתה מתנהל מול אורן (המשיב 4) או יוני (המשיב 2) (עמ' 3 ש' 69)... אם מרוויחים מתקשרים אליך ואומרים לך בוא תיקח מה שמגיע לך...אורן מתקשר...אם מפסידים צריך לשלם וכשאין לך לשלם אתה בבעיה רצינית מאוד. שאם אין לך לשלם זה נהפך להלוואה בריבית שאתה משלם כמעט כפול ממה שהפסדת במשך זמן" (עמ' 3 ש' 83-77). החשבון היה מתבצע משלישי לשלישי (עמ' 7 ש' 222). (ראה גם הודעות מיום 26/2/14 - עמ' 10 ש' 310-315, 10/3/14). וכן הודעה מיום 8/4/14: "כל יום שלישי היה מתבצע החשבון. אם אתה מרוויח אתה מקבל או ממשה ישירות או מאורן או אפילו גם מיוני כנ"ל אם אתה מפסיד אתה משלם או למשה או אורן או ליוני או שאתה משאיר את הכסף בבית קפה בונה זאב.. בית קפה "גלגל"...בית הקפה של בחור בשם יהודה...אתה אומר לו תן את זה למשה או לאורן אז הם היו מגיעים מיד חצי שעה אחרי לקחת את זה...מי שהיה משאיר שם כסף עבור מזה רובין זה רק מי שהיה שותה שם קפה ומכיר ושהוא חבר מן המניין. חבר במעמד שמכיר את כל החברה" (עמ' 5 ש' 150-עמ' 6 ש' 161). (ראה גם הודעה מיום 8/4/14 - עמ' 2 ש' 43-46, עמ' 8 ש' 234-235).

בהודעתו מיום 17/2/14, כשנשאל אודות חובות ההימורים למשיב 1, השיב: "ה-20,000 של ההלוואה הראשונה לא הייתה הלוואה של כסף אלא חוב של הימורים בבטים באתר גו בט קיבלתי קוד לאתר מאורן אבוטבול (המשיב 4), והוא אמר לי שהבנק באתר זה משה רובין ומולו ההתחשבנויות". בהמשך פירט אודות הלוואות שלקח מאנשים שונים.

בהודעתו מיום 6/4/14 מסר שמות של לווים נוספים החייבים כסף למשיב 1. כשנתבקש להסביר את הקשר בין המשיב 1 למשיב 3, מסר: "...למשל שחקן שמשחק אצל משה בבטים וחייב כסף ואין לו לתת משה אומר לו קח הלוואה העמיר בן שימול ואז עמיר מעביר את החוב של השחקן למשה רובין ואותו שחקן כרגע חייב כסף עם ריביות לעמיר בן שימול... סיטואציה נוספת שחקן משחק בבטים פתאום חייב לדוגמא 20,000 ₪ למשה רובין ויש לו רק 5,000 ₪. משה רובין ייקח את ה 5,000 ₪ וה- 15,000 ₪ יהפוך להיות הלוואה והוא יצטרך כביכול לשלם ריבית עומדת על כסף שבכלל עדין לא קיבל אלא הפסיד בהימורים" (עמ' 3 ש' 58-64).

בהודעתו מיום 13/5/14 משהושמעה לו שיחה מספר 539 האזנה מס' 95810-13 בה נשמע נאמר "הכל העברתי אני יראה לך גם באתר", מסר: "משה נחשב לבעלים כאילו בנק שהוא גם משלם וגם מקבל. ואוהד נחשב לסוכן הכוונה פה היא של אמון בין הסוכן לבעלים כי סוכן מקבל כל יום שלישי 10% מהרווח של ההפסדים שהשחקנים מפסידים" (עמ' 3 ש' 83-86).

משהושמעה לו שיחה מספר 994 האזנת סתר 98107-13 נשאל לפירוש המילים "קבינט" או "ועדת קבלה", מסר: "זה כאילו משה צריך להתייעץ עם יוני שבתייב שהוא השותף שלו לכל ענייני הכספים וההימורים".

ש: "אני רוצה שתסביר לי מה תפקידם של משה רובין ויוני שבתייב באתר אינטרנט gobet247 עד כמה שאתה יודע?"

ת: "אני יודע בוודאות שיוני שבתייב ומשה רובין הם בעלי האתר, הם שותפים באתר, הם שותפים במתן הלוואות בריבית".

ש: "הסוכנים שעובדים באופן ישיר מול המהמרים ממי הם מקבלים את הכסף בכדי לשלם על זכויות ולמי משלמים את הכסף שגובים?"

ת: "כאשר שחקנים מרוויחים בהימורים אותו סוכן פונה למשה או ליוני שמהם הוא מקבל את הכספים ששחקנים הרוויחו, כאשר השחקנים מפסידים הסוכן נפגש עם השחקנים גובה מהם כספים שאת הכספים האלה אותו סוכן מעביר למשה או ליוני".

כשנשאל מאיפה הוא יודע זאת, השיב כי הוא היה פעם סוכן אצלם. עוד לדבריו שלומי חביב ומישל בוקובזה היו גם סוכנים ואף שימשו כבנק - נתנו הלוואות מכספם, ואוהד בונפלד גם שימש כסוכן ומסר "דין וחשבון" למשיבים 1 ו-2.

אשר לאופן גיוס המהמרים מסר: "...אני אתן לך דוגמה באופן אישי שאני יצא לי סיטואציה לגייס מהמר חדש פניתי למשה רובין וסיפרתי לו 'יש לי משהו טוב' והכוונה שלי הייתה מהמר שהוא מסודר כלכלית ואפשר לקבל ממנו פרנסה, משה שאל אותי במה הוא עובד מה הוא עושה ושלא יהיה איתו בעיות, אני מאשר למשה שהבן אדם בסדר הכוונה שאני ממליץ עליו וזה ברור שבמדיה והשחקן עושה בעיות בתשלומים אז יש שלב שמהם נכנס לתמונה ואני צריך לדאוג לעניין שהוא ישלם" (עמ' 5 ש' 136-141).

לשאלת החוקר, מה הקשר של המשיב 3 לאתר ההימורים השיב: "על פי ידיעתי משה רובין ואמיר בן שימול שותפים במשחקי הבינגו בחוות הסוסים. אני לא מכיר קשר של אמיר לאתר ההימורים" (עמ' 5 ש' 144-145).

משהושמעה לו שיחה מס' 28 (עמדה 110319-13) מיום 24/3/14 מסר, כי המשיבים 1 ו-3 משוחחים על חשבון הימורים באינטרנט ועל חוב בסך 2000 ₪ שחייב המשיב 3 למשיב 1 באופן אישי שלא קשור להימורים.

עוד לדבריו, שמות המשתמשים "niro" אלו שמות של שחקנים, כאשר לפי שם משתמש ניתן לזהות מי הבעלים- "כל ה"beer" ו"niro" שייכים למשה רובין וליוני שבתייב (עמ' 6 ש' 196-197).

2. זכ"ד שערך השוטר אייל סבן מיום 29/4/14, ממנו עולה, כי בתום חקירתו של שלמה חביב, נותר לבדם בחדר, והאחרון אמר לו, בין היתר, שהמשיב 2 "הטריח" את עצמו עד לביתו ואמר לו "שמעתי שאתה נותן לאנשים להמר בבטים אז תזהר שאני אשמע את זה עוד פעם". עם זאת, מציין כי אלו "רוח הדברים" שנאמרו מאחר ואינו זוכר במדויק את מה שנאמר.

3. תמלול מ"ט 764/14 מיום 4/5/14- שיחה בין יקיר אליאסוב לשוטר אור שוקרון- כאשר יקיר נשאל מי אחראי על ההימורים באינטרנט, השיב יקיר: "יוני ומשה...פותחת לי את זה...הם אוספים את הכסף...הם הבנק... פתאום באו לאבא שלי אמרו שלו שמע הבן שלך חייב 120 אלף אתה חייב לנו".

4. שיחות מהאזנות סתר- שיחות מספר 2076, 2105, 2629, 2791, 3796, (מעמדה 107828-2014) בין המשיב 1 למשיב 5, וכן בין המשיב 2 למשיב 5, אשר מתוכנן ניתן ללמוד לשיטתו על ניהול אתר "הבטים" וכן על מועדי גבייה של חובות מהמרים. שיחה 627, 414 (עמדה 107828-2014) בין המשיבים 2 ו-3 אודות רישומים ב"קופסא" והתחשבות לגבי חובות. עוד ישנן שיחות מהאזנות סתר בהם נשמעים המשיבים משוחחים עם מהמרים שונים (שיחה 465, 402 (עמדה 107828-2014)).

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים באישום זה. אשר להשגת באי כוח המשיבים אודות זהות הבעלים של האתר- הרי שסוגיה זו תתלבן במסגרת ההליך העיקרי. מהראיות הקיימות בתיק, כפי שפורטו בתמצית לעיל, ניתן ללמוד לכאורה על מעורבותם של המשיבים באתר, תפעולו, גביית הכספים בגין ההימורים וכו'.

האישומים בעבירות סחיטה באיומים

האישום השלישי-

1. הודעות ש.ש: בהודעתו מיום 19/1/14 מסר ש.ש. כי הוא מהמר מזה 7 שנים, ובעקבות כך נקלע לחובות בשוק האפור. לדבריו, כל פעם היה מהמר במקום אחר "עד שאלה השתחררו מבית הסוהר משה (המשיב 1) ויוני (המשיב 2), ואמרו לי תשמע מעכשיו אתה מהמר רק אצלנו ותרצה להמר זה רק דרכנו, לא רוצה לשמוע שאתה מהמר במקום אחר או שאתה מתעסק בהימורים חוץ מאתנו" (עמ' 2 ש' 49-51). "בא אליי אורן אבוטבול (המשיב 4), אמר לי שמהיום אם אתה רוצה להמשיך להמר תבוא אליי אני יפתח לך קופסא ומהיום אתה מהמר רק אצלנו והם לא רוצים לשמוע שאני מהמר

במקום אחר כי אם הם ישמעו אז אתה תסתבך איתם ש: "שאתה אומר אתה תסתבך איתם למי הכוונה?" ת: "משה רובין ויוני שבתייב". ש: "איך אתה הבנת שמדובר בהם?" ת: "אורן אמר לי". ש: "מה אמר לך אורן?" ת: "שכרגע הם היחידים שעובדים בעיר בזה". ש: "מה אתה השבת לאורן אבוטבול?" ת: "אמרתי לו למה זה ככה, אני לא רוצה להתעסק עם האנשים האלה, אז הוא אמר לי אני אמרתי לך אתה עם זה תעשה מה שאתה רוצה שלא תגיד לי לא אמרתי לך ולא הזהרתי אותך". (עמ' 4 ש' 92-106).

בהמשך, כשנשאל מדוע בחר להמר דווקא בקבוצה של המשיבים 1 ו-2 השיב: "פחדתי שיגיע לאוזניים שאני ניגש להימורים מתעסק בהימורים במקום אחר...פחדתי מהם...כמו שכולם פוחדים מהם...הם אנשים שמאיימים והם אנשים שמתראים פחד באנשים" (עמ' 6 ש' 171-180).

כשנשאל מול מי היה מתנהל? השיב: "פעם עם אורן אבוטבול (המשיב 4), פעם עם יוני שבתייב (המשיב 2), ומידי פעם עם משה רובין (המשיב 1). הכל תלוי מי היה נמצא קרוב אליי באותו רגע זה, מול מי הייתי עומד.. היו מתקשרים אלי לטלפון שלי או דרך סמס...כל פעם הם היו מתקשרים ממספרים אחרים... שילמתי להם קרוב למאה אלף ₪, חייב להם עוד מאה אלף ₪". (עמ' 4 ש' 110-126). "אורן אבוטבול היה יוצר איתי קשר או אני הייתי יוצר קשר...שואל אותי משה שאל מה עם הכסף... אם הפסדתי ויש לי כסף אז אני נותן לו אותו ואם הפסדתי ולא היה לי אז הייתי מבקש מאורן אבוטבול שידבר איתם עם משה רובין שיעשה לי את זה בתור הלואה בריבית או שידחה לי את התשלום ליום יומיים" (עמ' 7 ש' 234, עמ' 8 ש' 236).

עוד מסר, כי בחודש ספטמבר קיבל ממשה רובין הלואה בריבית על סך 50,000 ₪ ובתחילת חודש אוקטובר התחיל להמר דרכו. כשנשאל למי פנה על מנת לבקש את ההלוואה, מסר "כי שמדובר ב 50,000 ₪ אורן אבוטבול היה אומר לי לגבי סכום כזה תפנה אליו אתה. ואז פניתי והוא נתן לי את הכסף... אמרתי לו אני רוצה 50,000 ₪ שעליהם אני ישלם 8 אחוז שזה 4,000 בחודש ואתה נשאר חייב את החמישים ואז משה קרא לי מתחת לבית שלו ומסר לי את הכסף" (עמ' 8 ש' 244-265), כשמשה נתן לי את 50,000 ש"ח הוא אמר לי שהוא נותן 25,000 ₪ ויוני שותף שלו נותן 25,000 ₪ והוא אמר לי שהוא שותף שלו" (עמ' 9 ש' 283-285).

כשנשאל למי היה משלם את כספי החובות? השיב: "הייתי משלם פעם למשה רובין, פעם לאורן אבוטבול את 6.5 אלף ₪ כל שבוע" ש: "איך היית יודע למי לשלם?" ת: "בעיניהם ובעיני אורן אבוטבול או משה רובים זה היינו הך". ש: "איך ידעת למי לשלם פיזית?" ת: "אם הייתי עם משה באותו רגע אז למשה ואם לא הייתי איתו אז אורן היה אומר לי תן לי את זה" (עמ' 11 ש' 354-359).

ב"כ המבקשת הפנה לתשובות ש.ש. בחקירותיו, המלמדות על תחושות הפחד והאימה: "הסיבה אני יושב פה מולך שהגעתי למצב שכבר אני לא יכול לעמוד בלחצים...תקופה אחרונה אני מרגיש מאוים לחוץ...נקלעתי לחובות בשוק האפור...מי האנשים שאני מרגיש מאוים ממשה (המשיב 1), מיוני (המשיב 2) מדודו והפה של האנשים האלה זה אורן (המשיב 4) הוא הפה שלהם דרכו הכל אתה רוצה משהו תדבר אתו הם רוצים להעביר לי מסר דבר איתו... בן אדם שבא ואומר לך שמע אל תנצל את החברות שלנו, אל תנצל את זה שאני אוהב

אותך ואומר לך אם מחר לא יהיה לי את הכסף שלי, מבחינתי אתה יכול לא לשלם כלום" (עמ' 1 ש' 2-4, עמ' 2 ש' 28-33). עוד מסר, כי האיומים החלו כשבועיים לפני שברח מן הארץ "בסביבות משהו כמו מ-20 לנובמבר עד 10 דצמבר, אלו התקופה שהפעילו עליי לחץ ואיומים. ואז ראיתי שאני לא עומד בלחצים האלה, כי זה לא אני, אז החלטתי לקום ולברוח לאן שהלכתי מהפחד...ברחתי לקנדה...גרמניה משם למרוקו...הגעתי למסקנה שאני רוצה לפנות למשטרה לספר להם שעזבתי את הילדים שלי והאישה כי אני מאיום ומפחד" (עמ' 5 ש' 141-147). בהודעתו מיום 26/2/14, כשנשאל מה גרם לו לברוח מן הארץ, השיב: "האיומים והפחד שהיו. כי אף פעם לא התנהגו אליי בצורה כזאת. לא החובות הברחו אותי אלא האיומים. לא יכולתי לעמוד בתנאי לחץ ואיומים וקנסות".

ש: "האם אתה יכול להצביע על דבר ששבר אותך?"

ת: "כן בגלל החברה האלה משה רובין ואורן אבוטבול שהעמידו אותי בתנאי לחצים ופחד (עמ' 4 ש' 113-117).

עוד מסר, כי בזמן שלא היה בארץ, **המשיב 4** פנה לאשתו- התקשר אליה לטלפון ואף הגיע אליהם הביתה, ואמר לה שהוא רוצה את הכסף שמגיע לו- 12,000 ₪. אשת המשיב אמרה לו כי אין לה את הכסף, ושם הוא רוצה שימצא את ש.ש בכוחות עצמו. המשיב 4 אמר לה שהוא יפנה לנהגי המונית שעובדים עם ש.ש. וייקח מהם את הקופות שלהם. בהמשך המשיב 4 פנה לאחד הנהגים ואמר לו שמאותו היום הוא ישלם לו את הקופות לכיסוי החוב, אולם הנהג סירב (עמ' 5 ש' 149-154) (ראה גם הודעה מיום 21/1/14 עמ' 7 ש' 218).

אשר לאירוע הסחיטה באיומים מצד המשיב 2 (יוני שבתייב) בהודעתו מיום 19/1/14 מסר: "לגבי יוני (המשיב 2) נכנס אלי לאוטו ואמר לי לא מעניין אותי אני רוצה את הכסף היום...לאחר שאמרתי והתחננתי... אין לי מאיפה להשיג את הכסף בשעה כזאת תן לי עד 3 בצהריים מחר... אז הוא אמר לי סע לשלום אני רוצה את הכסף שלי עד מחר בשעה 3, **ועשה תנועות עם האצבע יענו תזהר לאחר**" (עמ' 2 ש' 43-46). בהודעתו מיום 21/1/14 מסר, כי באחד מימי השלישי שהיה צריך להעביר את התשלום, התקשר אליו המשיב 2 וביקש להיפגש עמו. הוא הגיע לכיוון הבית של המשיב 2, האחרון נכנס לתוך המונית ושאל אותו איפה הכסף. לאחר שהוא אמר לו שהוא "תקוע" "אז הוא אמר לי **בתנועה כזאתי** (הערת חוקר: **שי מסמן עם כף ידו ואצבעותיו צורה של אקדח**). ואמר זה לא הולך ככה, אני צריך את הכסף עוד היום, אני צריך לשחרר אנשים. עברו שעתיים וחצי הפכתי את כול העיר ולא הצלחתי לארגן כסף. נהיה שעה רבע לשתיים עשרה בלילה, חייג אלי יוני שבתייב ואמר לי נו מה אני יחכה עוד הרבה... הוא אמר לי תבוא אלי הביתה, נכנס אלי למונית שוב, התחננתי אליו ואמרתי לו שייתן לי עד מחר בצהריים... נסעתי מהאזור שלו, הוא חייג אלי ואז חזרתי אליו ואז היה איתו משה רובין, משה רובין לקח אותי הצידה ואמר לי למה זה ככה אל תנצל את החברות שלנו ואל תנצל את זה שאני אוהב אותך זה לא עובד ככה אני מבקש ממך שעד שעה שלוש וקח לך אפילו עד שעה ארבע שהכסף יהיה, ואם לא יהיה את הכסף מבחינתי אל תשלם את הכסף, שאלתי אותו מה שזאת אומרת והוא אמר לי אתה מספיק חכם כדי להבין את מה שאמרתי" (עמ' 4 ש' 106-118). בהמשך כשנשאל: "שאתה אומר שיוני שבתייב עשה תנועה עם ידו למה אתה מציין את העובדה הזאת?", השיב: "**זאת תנועה של אזהרה, תיזהר כאילו תזהר לטעות איתי או לא להביא את הכסף**" (עמ' 4 ש' 124).

ש: "שמשה אמר לך שאתה מספיק חכם להבין באותו מפגש שהיה לכם כפי שתיארת, מה הבנת באמירה

הזאת?"

ת: **"על סמך ההכרות בנינו שהוא אומר אם אין לך אז לא צריך את הכסף, אז הוא יפגע בך, צפה לפגיעה".**

ש: "איך אתה הבנת את זה?"

ת: "כמו שכול אחד מבין את זה...כשבן אדם כזה אומר לך אני לא צריך את הכסף הוא אומר לך את זה בציניות ושהוא אומר לך שאני לא מתכוון, לא סליחה, שהוא אומר אני לא צריך את הכסף אז יש לו כוונות אחרי זה וזה ידוע לכל אחד שנמצא ען חברה בסוג של אנשים כאלה... היו מצבים שמשה (המשיב 1) קיבל ממני את התשלום של הכסף".

ש: "למה שמשה יפנה לאורן שיבקש ממך את הכסף ולא ממך באופן אישי כפי שעשה עם יוני שבתייב?"

ת: "משה רובין לא מדבר בטלפון על דברים כאלה".

ש: "הוא יכול היה להגיד לך למקום מסוים ואז לדבר איתך".

ת: "את זה הוא לא עשה".

שהוצגה בפניו תמונתו של המשיב 2, זיהה אותו כיוני שבתייב ואמר: "זה שדיבר איתי במונית עם תנועת אצבע מתנופפת" (הודעה מיום 21/1/14 עמ' 9 ש' 301).

(ראה גם הודעה מיום 26/2/14 עמ' 5 ש' 141-162; הודעה מיום 3/3/14 עמ' 4 ש' 101-118, עמ' 5 ש' 141-148; הודעה מיום 10/3/14 עמ' 1 ש' 13-14, עמ' 2 ש' 28, עמ' 2 ש' 53-54).

כשנשאל האם פנה בבקשה למשיב 1 להגיע להסדר? השיב: "פניתי בבקשה למשה שיסגור לי הוא כמה קצוות ופינות שיש לי בחוץ והוא אמר לי דרך אורן אבוטבול ודרך שלומי חביב שהוא לא מוכן לעזור לי בזה. והוא לא מוכן להגיע לשום הסדר על שהוא ואני ואבוי אם תחשוב לזלזל בדרכי התשלום שלנו, יום מן הימים קראו לי לבית אורן אבוטבול אצל שלומי חביב, משה רובין היה שם, אמר לי צא רגע מן המונית כאשר יצאתי מן המונית היה צמוד אליו אורן אבוטבול ומשה אמר לי שאני לא ישמע שאתה לא משלם ושלא תחשוב לא לשלם זה ברור לך, אני מהפחד אמרתי לו כן זה ברור לי האמרה הזו נעשתה ב 9 לדצמבר בשעות הערב...מהרגע הזה הבנתי שאני במלכוד...ואין לי יותר מאיפה לגייס כספים...והחלטתי לעשות מהלך ולברוח מהבור שאני נמצא בו ומהאיומים שאני חשוף אליהם. לא הייתה לי ברירה, מכרתי שתי מוניות מהסכום כסף הזה הפכתי לדולרים וברחתי לחוץ לארץ (עמ' 10-11 ש' 337-347). (ראה גם הודעה מיום 21/1/14 עמ' 5 ש' 145-185; הודעה מיום 26/2/14 במסגרתה חזר על הדברים שאמר לו המשיב 1: "מה אני מבין ממך שקשה לך לשלם ואתה מתקשה עם התשלומים איתי. שאני לא ישמע שיהיה איתי איזה פאדיחה באחד התשלומים, אני מעל כולם, לא מעניין אותי למי אתה חייב, לא מעניין אותי כמה אתה חייב, אני מקווה שאתה מבין שאיתי אתה לא תעשה פאדיחה...אם אני מגיע למצב כזה שאני מדבר איתך בכלל אז אני זוכר לך ימים טובים, רק אל תעשה איתי פאדיחה, איכזבת אותי... כל השיחה הייתה בנוכחות אורן

אבוטבול הוא רק הקשיב לשיחה...משה רובין נכנס לבית של שלומי חביב ונשארנו אני ואורן אבוטבול בחוץ ואורן אמר לי **אם לא הייתי איתך הוא היה פוגע בך**" (עמ' 4 ש' 93-109); ראה גם הודעה מיום 3/3/14 עמ' 3 ש' 83-87).

עוד לדבריו, כשבוע לפני שברח מן הארץ, הוא שוחח עם המשיב 4, והאחרון אמר לו שיעשה רשימה של אנשים להם הוא חייב כסף, המשיב 4 ייקח את זה למשיב 1 וידבר איתו על זה. לפני שברח מן הארץ, הוא מכר את שתי המוניות שלו וקיבל תמורתן 55,000 ₪. מתוכם נתן למשיב 1 סך של 8,000 ₪ אותו העביר למשיב 1 במספרה של יניב לוי בנווה זאב; שילם 5,000 ₪ לחנן עייש, והשתמש ב- 7,000 ₪ לצרכים אישיים ולבית. בסכום הכסף הנותר (25,000 ₪), השתמש לצורכי כרטיס טיסה ושהייתו בחו"ל.

כאשר נשאל מדוע לא בחר לשלם את רוב הכסף ממכירת המוניות למשיב 1 וכך לצמצם את החוב, השיב: **"הוא לא היחידי שאני חייב לו אבל הוא היה המלחיץ העיקרי"** (עמ' 7 ש' 207).

ש: "קודם אמרת שדודו עמוס גם איים עליך ואף אמר לך שיוריד אותך עם כלי שזה איום ממשי אז למה לא החזרת לדודו?"

ת: **"כי דודו עמוס הוא לא במעמד כוחני כמו של משה רובין...לא חששתי ממנו כמו שחששתי ממשה רובין"** (ראה הודעה מיום 21/1/14).

עוד לדבריו, באחד הפעמים כאשר אמר למשיב 4 שאין לו את הכסף להחזיר ויהיה לו רק למחרת "הבנתי שמשה רובין כעס על זה שלא היה לי באותו הערב את הכסף. בא אלי אורן אבוטבול ואמר לי שעד מחר יום רביעי בשעה 12:00 אתה מביא את הכסף **ואם 12 ודקה לא צריך את הכסף**" (עמ' 1 ש' 5-7). יום למחרת עת שילם למשיב 4 את הכסף, האחרון אמר לו שהמשיב 1 רוצה 1,500 ₪ יותר על האיחור. עוד לדבריו, הוא פנה לדודתו על מנת להלוות ממנה סך של 60,000 ₪ וזאת מאחר ופחד, היה במצוקה היה מוגבל ומוקצב בזמן (ראה הודעה מיום 21/1/14).

אשר **"למקרה הגביה" בבית החולים** על ידי המשיב 4 מסר, כי המשיב 4 הגיע אליו לבית החולים עת היה מאושפז על מנת לגבות את תשלום החוב. הוא ביקש לדחות את תשלום החוב, אולם המשיב 4 אמר לו שהמשיב 1 לא מסכים והוא רוצה את הכסף. לכן, הוא יצא מבית החולים, נסע לביתו לקח את הכסף, חזר חזרה לבית החולים והתקשר לאורן על מנת שיבוא לקחת את הכסף. עוד לדבריו, אשתו הייתה עמו בבית החולים והיא ראתה את המשיב 4 בא אליו, אולם הוא לא סיפר לה על השיחה ביניהם והוא אף יצא מבית החולים ללא ידיעתה, ורק שחזר היא שאלה אותו היכן היה (ראה גם הודעה מיום 19/1/14 עמ' 9 ש' 292-297; הודעה מיום 26/2/14 במסגרתה מסר עוד כי לאחר שהמשיב 4 הגיע לבית החולים, הוא יצא לביתו לקח סך של 5,500 ₪ וחזר לבית החולים. המשיב 4 הגיע עם אדם נוסף והוא נתן לו את הכסף, וביקש שיחכו עם ה- 1,000 ₪ הנותרים ליום למחרת. המשיב 4 אמר לו שלא ידאג, והוא יכול "לסגור לו". כששאל את המשיב 4: **"למה ככה?" השיב לו: "אתה כבר מכיר את משה אתה יודע למה ככה, לא צריך להגיד לך למה"** (עמ' 2 ש' 39).

2. הודעות קרובי משפחתו של ש.ש. - מרי וחיים סוסו (הודעות מיום 30/4/14), במסגרתן סיפרו אודות המצוקה הכספית אליה נקלע ש.ש. על רקע חובות כלכליים רבים לשוק האפור. כדי לסייע לו, נתנו לו הלוואה בסך 60,000 ₪, שכן ש.ש. היה נראה להם נסער, מפוחד, ואף סיפר להם כי הוא מאוים.

3. הודעות אורית- אשתו של ש.ש. בדבר הימלטות בעלה מן הארץ, על רקע חובות כספיים לגורמים שונים, וכן אודות הפניה של המשיב 4 אליה בדבר הימלטותו של ש.ש. והמוניות שהיו בבעלותו (ראה הודעה מיום 29/4/14).

4. האזנות סתר- שיחות בין המשיבים 1 ו- 4 ביחס לגביית החוב של ש.ש. (שיחות מספר 843, 838) וכן הוראת המשיב 1 למשיב 4 להפנות את ש.ש. לדבר עם המשיב 2 (שיחה מספר 110). עוד ישנן שיחות בין המשיב 4 לש.ש. למשל- שיחה 1337 (עמדה 101446-2013 מיום 26/11/13), במסגרתה המשיב 1 משוחח עם המשיב 4, וש.ש. מצטרף לשיחה. המשיב 4 דורש מש.ש. את הכסף "...אתה מוסיף אלף חמש מאות...מגיע לך עוד אלף חמש מאות חמישים, הוא אומר שזה ככה עד שתיים עשרה, שתיים עשרה ודקה שתיים עשרה ודקה אתה לא לא...בכלל לא רוצים אותו גם אם תתעלף הנה אני אומר לך הכלה כל, התחננתי בשביל זה הנה אני אומר לך הוא פה לידי שומע אוי ואבוי לחיים שלך...אני אומר לך את זה מראש בקבר של אבא שלי אתה תהיה בבעיה אחי אני אומר לך את זה הנה אני אומר לך את זה מראש אל תגיד לא אמרתי...לא רציתי לדבר איתך הוא רצה לדבר איתך בסבבה באהבה לא רציתי לתת לו לדבר איתך רצה לבוא לדבר איתך....מחר מחר לא רוצים כלום ממחר תהיה בריא אחי לא קרה כלום מוותרים על הכל שילך בצדקה בסדר?...". שיחה 138 במסגרתה המשיב 4 אומר לש.ש. "ההוא" קרא לו ואמר לו עד מחר בשלוש בצהריים ושהכל בסדר. בתגובה ש.ש. שואל אותו אם הוא בטוח, כי הוא פוחד מהדברים האלה; שיחה 1484; שיחה 1265; שיחה 1219.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים ביחס לאישום זה. עיקר התשתית הראייתית נשענת על הודעת ש.ש. כאמור, אין בית המשפט נדרש בשלב בו אנו מצויים, בחינת קיומן של ראיות לכאורה, לשאלות של מהימנות. עם זאת, מעין בכלל הודעותיו של המשיב (15 הודעות), ניתן ללמוד כי "הגרעין הקשה" עולה בכלל הודעותיו, ואין באי אילו פערים, עליהם הצביעו באי כוח המשיבים, על מנת לכרסם באופן ממשי עד קרקוע גרסתו באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אומן ויצגה כמשוללת יסוד.

אשר לטענה כי ש.ש. חשש מתשלום סכום גבוה יותר על רקע אי עמידה בהחזרי החוב ולא מן המשיבים, הרי שגם טענה זו תתלבן במסגרת ההליך העיקרי, תוך כדי העברת כלל הראיות בכור ההיתוך של החקירות ומבחני הקבילות והמשקל. עם זאת, אציין, כי מבחנו של האיום הינו מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר, ואין די בהרגשתו הסובייקטיבית של האדם אליו נאמרו הדברים (ראה: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ"י). עוד נקבע, כי יש להבחין בין "איום" כמשמעו בסעיפים 192 ו- 428 לחוק העונשין, לבין "עצה או אזהרה", שאינה באה בגדר עבירות האיומים שבחוק העונשין. בע"פ 624/81 כב' השופט ברק (כתוארו דאז) התייחס לאבחנה זו: "קו

הגבול בין איום לבין אזהרה אינו מדויק. דומה כי ניתן להיעזר במבחן העזר הבא: האם יש לדובר שליטה או השפעה על אפשרות התממשותה של הסכנה שעליה הוא מתריע. אם התשובה היא בחיוב- הדובר שולט על התממשות האזהרה- יש לראותו כמאיים, ולא אך כמזהיר". דומני, כי יש בראיות שפירטתי בתמצית לעיל, כדי ללמוד שהאדם הסביר היה לכאורה חש איום מהתנהלות האירועים, דבריהם של המשיבים והתנהגותם המטילה אימה.

אשר לאופי האיום מצד המשיב 2, בין אם נופף באצבעו ובין אם סימן בידיו צורת אקדח, גם סוגיה זו- מקומה בתיק העיקרי. עם זאת אציין, כי די ב"נוכחות מאיימת" או ביצירת "תמונה מאיימת" בכדי לבטא איום (ראה ע"פ 1809/91 חמד ואח' נ' מ"י).

אישום רביעי- סחיטתם באיומים של יקיר וניסן אליאסוב (ע"י המשיבים 1 ו- 2)

1. הודעת מיכאל שביט (מיום 4/5/14)- מעסיקו של ניסן אליאסוב (אביו של יקיר), במסגרתה מוסר כי ניסן סיפר לו שהוא "נסחט שהוא הסתבך עם עולם תחתון שהוא חייב להם כסף, שהוא הגיע איתם להסדר ושילם אבל הם עדין לא נותנים לו לחיות ומוצצים ממנו כל טיפה". עוד לדבריו ניסן נראה כמו "עגל שחוט" נראה במצוקה.

2. תמלול מ.ט. 18/13 שיחה בין יקיר אליאסוב לסוכן מיום 5/12/13- במסגרתה יקיר נשמע אומר, בין היתר: "... יש לי בלגן עם יוני ומשה על מאה ועשר אלף הנה תראה הם באו לאבא שלי ניסן...משה ויוני אני חייב להם מאה ועשרים אלף...הפסדתי בבטים מאה ועשרים אלף לאוהד, אוהד מכר להם את החוב, משה בא אומר לאבא שלי היום בעבודה באלוהים... פתאום זה נהיה חוב של משה ויוני, הפסדת בבטים של אוהד...משה בא היום לאבא שלי ניסן 'כמה אלפיים שקל בחודש? אלפיים שקל? שלושת אלפים שקל?...'".

3. הודעת יקיר אליאסוב (מיום 4/5/14), במסגרתה מסר כי נקלע לחובות על רקע הימורים שביצע אצל אוהד בונפלד (הימורי אינטרנט והימורי ספורט- בטים בחודש אוגוסט 2013), ונותר לו חוב על סך 120,000 ₪ לזכות אוהד בונפלד. לימים התברר לו, כי החוב "נקנה" על ידי המשיבים 1 ו-2. עוד לדבריו, את דבר "קניית החוב" הבין משמועות ברחוב ובהמשך גם מאביו "הגעתי הביתה ואבא שלי ישב איתי ואמר לי שכרגע אנו חייבים 120,000 ₪ למשה רובין ויוני שבתייב".

4. הודעות ניסן אליאסוב (מיום 4/5/14, 14/5/14)- במסגרתן אישר כי המשיב 3 פנה אליו בדבר חוב של בנו יקיר בסך 2,400 ₪. וכאשר הוא ביקש דחיה של מספר ימים על מנת לשלם את החוב, אמר לו המשיב 3 "אין בעיה" (עמ' 1 ש' 14). כאשר נשאל האם פנו אליו אנשים בקשר לחוב של בנו לאוהד בונפלד, אישר כי המשיבים 1 ו-2 הגיעו אליו יום אחד לעבודה, ואמרו לו שליקיר יש חוב לאוהד בונפלד וביקשו ממנו שיקיר ישב עם אוהד ושיסדירו ביניהם את החוב. העד הכחיש שהמשיבים 1 ו-2 אמרו לו שיקיר חייב לאוהד סך של 120,000 ₪ או שהחוב עבר אליהם. לדבריו לא חש מאוים, אלא הרגיש "שהייתה שיחה חברית שהייתה לטובת כולם...לא היו איומים היו דיבורים רגילים" (הודעה מיום 4/5/14)

עמ' 2 ש' 19, ש' 40).

5. תמלול שיחה בין ניסן אליאסוב לבין הסוכן המשטרתי (מ"ט 63/13 מיום 16/2/14) - במסגרתה ניסן נשמע אומר כי פגש את המשיבים 1 ו-2 פעמיים, המשיב 1 אמר לו "קח את הזמן שלך... צא מזה... תשמע אין מה לדבר יפה, דיברו בצורה שאנחנו רוצים את הכסף, אתה מבין... **לא באמת שלא היה לחץ ולא בצורה של אם אתה לא מביא זה... אתה יודע אמרו אנחנו יודעים לעשות את העבודה וכאילו ככה**" עוד אמר כי המשיב 2 אמר לו שהם "מחוץ לתמונה"... **"הם לא קנו את החוב, הם ניסו להיכנס לתמונה ואז כנראה שלא כדאי להם וזה, לא יודע מאיזה סיבה, לא של פחד או משהו זה בטוח, אמרו מה אנחנו צריכים ההוא"**.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה, לרבות תמליל השיחות המוקלטות בין יקיר לבין הסוכן המשטרתי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראיתית לחובת המשיבים באישום זה, עם כי בעוצמה נמוכה ובעייתית. בשים לב לסתירות הלכאוריות בין דברי יקיר לבין דברי אביו- ניסן ביחס לקניית החוב על ידי המשיבים 1 ו-2. כמו כן, עיון בתמליל השיחה המוקלטת של ניסן ללא ידיעתו (מ"ט 63/13 שצוטט לעיל), תוכנה לא תומך לכאורה בפרשנות אליבא דמבקשת.

אישום חמישי- קשרת קשר לסחיטה באיומים של אוהד ואמנון בונפלד (מיוחס למשיבים 1 ו-2)

1. שיחות שנקלטו בהאזנת סתר בין המשיב 1 לבין המשיב 5, וכן בין אוהד בונפלד לאביו אמנון בונפלד. שיחות בין אמנון בונפלד לאמו של אוהד, הודעת אמנון בונפלד במשטרה.

2. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראיתית לחובת המשיבים באישום זה, אם כי בעוצמה נמוכה.

היינו אותה קביעה בעניינו של המשיב 5 מאום טעמים ונימוקים (ראה החלטה מפורטת מיום 23/7/14).

אישום עשירי- סחיטתו באיומים של המהמר מוטי קדר (מיוחס למשיב 1)-

1. הודעת מרדכי קדר- העד מסר כי היה חייב לשלומי חביב 3,000 ש"ח מלפני שנתיים. משעומת עם שיחה מס' 8054 מיום 2/3/14 (עמדה 97654/13), מסר כי האדם איתו שוחח הינו **המשיב 1** אודות ה-3,000 ש"ח שהיה חייב לשלומי (עמ' 3 ש' 55), וכי יום לאחר השיחה הוא מסר לשלומי את ה-3,000 ש"ח (עמ' 3 ש' 77-79).

כשנשאל "אם החוב שלך הוא לשלומי, מה פתאום אתה נותן דין וחשבון למשה רובין, איך הוא קשור?"

השיב: "שלומי ומשה זה ביחד...החוב הזה מלפני שנתיים ואני לא שילמתי לשלומי אז משה דיבר איתי...זה התחיל מהימורים מלפני שנתיים. זה היה פה בבאר שבע, אני לא זוכר איזה בית. אני הפסדתי בקלפים ותוך כדי משחק לקחתי משלומי הלוואה של 3,000 ש"ח...כבר שנתיים לא היה לי לשלם לו. הוא לא רדף אחרי כי אני חבר שלו והוא הבין את המצב".

ש: "אז למה אתה מתחנן למשה שידחה אותך ביום אחד. אם הם חיכו בסבלנות שנתיים ולא דיברו איתך מה קרה פתאום כל הלחץ של אלוהים שגורם לך כמעט לבכות לו בטלפון. ועוד משה רובין רוצה לבוא אליך ואתה מתחנן שלא יבוא אליך. מה הלחץ?"

ת: "הלחץ הזה הוא כי לא עמדתי במילה שלי לשלומי להחזיר לו את החוב".

בהמשך כשנשאל אם זה החוב של שלומי למה המשיב 1 מתערב? השיב: "הם ביחד" (עמ' 4 ש' 108). כשנשאל: "אם אתה אומר שזאת שיחה בסדר גמור אז למה אתה אומר למשה אתה תבוא תעשה לי בעיות?" השיב: "אני לא רוצה בעיות אתו והוא לא חסיד עולם". בהמשך, הכחיש העד כי המשיב 1 איים עליו.

2. הודעת שלומי חביב (מיום 7/5/14) - העד אישר כי הלוואה למוטי קאדר כספים, אולם הכחיש שנתן למשיב 1 לדבר עם מוטי לאחר שהוא לא שילם לו (עמ' 2 ש' 18). כשנשאל אם פעם פגש את מוטי יחד עם המשיב 1, השיב: "יכול להיות שמשה (המשיב 1), נתן כסף למוטי (עמ' 2 ש' 22).

לשאלת החוקר: "היה פעם שמשה רובין שאל אותך מה עם מוטי קדר עם התשלומים ואתה אמרת לו שאין לו כרגע ורק בעוד כמה ימים ומשה התעצבן עליך וביקש את המספר שלו?" השיב: "יכול להיות שהיה שמוטי חייב למשה ומשה דיבר איתי ואני אמרתי למשה שאני אביא לו. והיו מקרים שמוטי ביקש ממני לסגור לו פה ושם" (עמ' 2 ש' 34-37).

3. תוצרי האזנות סתר: שיחה מס' 8045 (עמדה 97654-2013) מיום 2/3/14 שעה 18:11, שיחה 8054 (עמדה 97654-2013) מיום 2/3/14 שעה 18:27 בין מוטי למשיב 1. תוכן השיחות תומך לכאורה בגרסת העד מוטי קדר ומפריכה את עדות שלומי חביב, שמנסה להציג את הדברים בפן אחר.

4. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בחומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראיתית לכאורית לחובת המשיבים באישום זה. אשר לטענה כי עובדות אישום זה אינן עולות כדי מעשה של סחיטה באיומים - בחינת דיות הראיות לצורך קיומם יסודותיהן של העבירות המיוחסות תתבררנה בהליך העיקרי (ראה בש"פ 851/13 מ"י נ' יוסי ז'וז'ו קיין). עם זאת אציין, כי מדברי העד כמפורט לעיל, עולה שבמשך כשנתיים התחמק מתשלום החוב לשלומי. אולם, יום לאחר השיחה לכאורה עם המשיב 1, הוא שילם את אותו החוב לשלומי.

אישום אחד עשר - סחיטתו באיומים של נהג המונית ויקטור מסיקה בחודש נובמבר 2013 (מיוחס למשיבים 1 ו-4)

(4)

1. הודעת ויקטור מסיקה (מיום 5/5/14) ותמליל התשאול שנערך לעד (מ"ט 804/14): בהודעתו מסר כי הוא חייב למספר אנשים, ביניהם המשיב 1- חוב על סך 10,000 ₪. עוד מסר, כי ש.ש. הינו חבר טוב ונהג מונית שעבד איתו בתחנה "הוא לא עברין הוא ילד טוב" (עמ' 2 ש' 50).

כשנשאל אודות האירוע בחודש נובמבר 2013 בתל אביב, מסר: "אני אגיד לך שאני לא זוכר כי אני ידעתי למה הבאת אותי לפה. תרשום הכל אני יכול גם לא לענות לך...אם שי סיפר לך אז זה מה שהיה...**משה אמר לי תעצור את המונית בוא נדבר וזה דיברנו על החוב**. אמרתי לו שאין לי כסף אמר לי טוב שלושה ארבעה חודשים תנסה להתארגן" (עמ' 3 ש' 55-67).

לשאלת החוקר: "השיחה בינך לבין משה הייתה נעימה?", השיב: "**שיחה רגילה אולי טיפה מלחיצה אבל לא משהו בדרג גבוה**...שאל מה קורה איפה הכסף ותנסה להתארגן זהו...אני התעצבנתי על שי כי הוא זה שראה אותי. זה היה באלנבי שנינו היינו עם המוניות ובאתי בדיוק לו...**לא נלחצתי אבל לא הרגשתי נעים בגלל זה באמצע הרחוב**" (עמ' 3 ש' 70-77). כשנשאל: "משה אים עליך?" השיב: "לא" (עמ' 3 ש' 77-78). עוד מסר העד לחוקר, כי הוא לא יכול לדעת מה בדיוק המשיב 1 אמר לו בשיחה, כי זה "ביני לבינו".

לשאלת החוקר: "אני אומר לך שבשיחה הזאת במונית משה רובין אמר לך שיפגע בך אם לא תשלם הוא לא פגע בך ולא עשה לך שום דבר?"

השיב: "אני הסברתי לו את העניין, אם בן אדם צריך לפגוע במישהו לא יעשה את זה באלנבי באמצע היום ואני לא טיפש אני יש לי שכל יצאתי אתו החוצה ליד אנשים ואז אמר לי קח שלושה או ארבעה חודשים עד שיהיה לך תשלם...הוא לא אים שיפגע בי, **אמר לי 'אם אתה לא תשלם אז חבל לך שתיפגע אתה תסתבך'**. אני מבקש ממך שאל תרשום שתיפגע כי אני לא אמרתי את זה... לך אין מה לפחד, לי יש ילד...אני לא רוצה שיביאו לילד שלי ויגידו לו שאבא שלך התלונן במשטרה" (עמ' 3 ש' 84-89, עמ' 4 ש' 92-93).

2. הודעת ש.ש. (מיום 25/3/14) במסגרתה מסר: "הייתי בנסיעה לתל אביב עם **משה רובין ואורן אבוטבול** נסענו לסיידורים שלי ל"אגד ליסינג" חברת מוניות להשכרה...ואז היינו אם אני לא טועה ברחוב אלנבי...אני נהגתי ברכב, משה רובין ישב לידי, מאחורה ישב אורן אבוטבול ואז תוך כדי נסיעה ברחוב אלנבי אני חושב משה רובין זיהה את ויקי ואמר לי תעצור תעצור את הרכב. **משה יצא מהרכב ונכנס לויקי לתוך המונית ושלוש ארבע דקות לאחר מכן גם אורן נכנס לויקי לתוך המונית** וזהו לא יודע מה היה בתוך הרכב שלהם. אבל מזווית ראייה שאני ראיתי הבנתי שויקי נמצא בבעיה ואחרי משהו כמו רבע שעה משה ואורן סיימו עם ויקי ונכנסו לאוטו ואז משה אמר ראית את המזדיין הזה ברח לי עם הכסף שהוא מתכוון לויקי אז **אורן אומר בשיחה מזל שהוא יצא להרגיע את הרוחות כי זה עלול היה להיגמר באסון...**" (עמ' 11 ש' 371-378).

כשנשאל האם שמע או ראה מה קורה בתוך הרכב של ויקטור שמשה נכנס אליו? השיב: "אני רק ראיתי שהם קרובים אחד לשני וראיתי שהמונית זזה מה בדיוק קורה שם אני לא יודע" (עמ' 12 ש' 385-386).

לשאלת החוקר "מי קלט ראשון את ויקי?" השיב: "אני. אני קלטתי את ויקי במראה הוא היה מאחורי וראיתי אותו במראה האחורית ולא ייחסתי לזה חשיבות לא אמרתי תראו הנה ויקי ואז משה הוא זה שקלט לבד את

ויקי...אמר לי תעצור... ואז משה זינק אליו לתוך המונית מקדימה...שלוש דקות לאחר מכן אורן עבר למונית של ויקי" (עמ' 12 ש' 399-394).

כשנשאל מה הייתה הסיבה שהמשיב 1 קפץ לרכב של ויקי? השיב: "חוב כספי...אני ידעתי על זה שויקי חייב כסף למשה רובין שנתיים לפני האירוע...משהו כמו 15,000 ₪- הלוואה בריבית" (עמ' 12 ש' 407- עמ' 13 ש' 415).

3. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים באישום זה. אשר לטענת באי כוח המשיבים, כי אין באמרה "אם אתה לא תשלם אז חבל לך שתפגע אתה תסתבך" כדי להוות איום, הרי שיש לאבחן בין "איום" כמשמעו בסעיפים 192 ו- 428 לחוק העונשין, לבין "עצה או אזהרה". סבורני, כי במכלול הנסיבות, יש לכאורה באמרה זו לא כדי "להפחיד סתם" את המאיום או להקניטו, אלא להניעו לשלם את החוב. גם טענה זו, דינה להתלבן בהליך העיקרי. אשר לטענת באת כוח המשיב 4, כי מלבד עדותו של ש.ש., אין כל ראיה הקושרת את המשיב 4 לאירוע- בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה, די בראיה זו על מנת לעבור את הרף של הפוטנציאל ההוכחתי של חומר החקירה.

אישום שניים עשר- סחיטתו באיומים של החייב נדב כהן (מיוחס למשיב 4)

1. הודעת נדב כהן מיום 30/4/14 במסגרתה מסר כי היה חייב כסף לאדם בשם שלומי- נקרא "שלומי הנכה" היה פעם נהג מונית. לאחר שלא שילם לו את מלוא החוב, המשיב 4 התקשר אליו, אמר לו שהוא נמצא עם שלומי והם רוצים לפגוש אותו כדי לגבות את החוב. הם נפגשו והמשיב 4 אמר לו: "אתה חייב להגיע להסדר כי שלומי אומר שכבר שנה לא שילמת כלום. אנחנו לא רוצים לקחת יותר ממה שמגיע לנו, או שתגמור את החוב של ה- 15,000 ₪ או שבינתיים תתחיל לשלם לי 1,800 ₪ בחודש עד שתביא את הקרן"... אמרתי לו בסדר כי לא הייתה לי ברירה אחרת ואני יודע שצריך לשלם. בפגישה שלומי עמד בצד ושתק ומאותו רגע הוא יצא מהתמונה...התחלתי לשלם לאורן כל חודש 1,800 ₪ ככה במשך כמה חודשים עד שלא היה לי לתת לו... וכבר חודש לא שמעתי ממנו" (עמ' 2 ש' 42-30).

עוד לדבריו, חש מאוים באם לא יסדיר את החוב, ונשאר לו חוב על סך 15,000 ₪, כאשר בשיחה האחרונה עם המשיב 4 הוא אמר לו "אני לא רוצה את הכסף", "אני מכיר את העולם הזה ואני יודע שזה לא הסוף הוא ידרוש את זה מתישהו" (עמ' 3 ש' 55-54). עוד לדבריו המשיב 4 יותר אגרסיבי מבחינת לחץ, ואישר כי הרגיש מאוים.

2. תוצרי שיחות האזנות סתר בין המשיב 4 לבין נדב כהן, מהם עולים דברי האיום לכאורה מצד המשיב 4 באם לא יסדיר את החוב (למשל: שיחה 94 מיום 19/12/13, שיחה 2641 מיום 13/2/14, שיחה 3271 ו- 3507 אודות גביית החוב, שיחה 1647, 2347).

3. הודעת שלומי חביב (מיום 7/5/14) באשר לקיום החוב של נדב כהן. תחילה שלומי ניסה להרחיק את

המשיב 4 ממעורבות בגביית החוב, אולם בהמשך משהוצגו בפניו תוצרי האזנת הסתר, מסר כי המשיב 4 פנה לנדב על דעת עצמו.

4. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב באישום זה. אשר לטענת באת כוח המשיב 4, כי מעובדות כתב האישום לא ברור אילו "פירות" היה אמור המשיב 4 "לקטוף" כתוצאה מהחזר קרן החוב, הרי שהדברים נסתרים מהודעות העד נדב, לפיהם לאחר הפגישה עם המשיב 4, הוא שילם את התשלום החודשי על סך 1,800 ₪ למשיב 4. גם האכסניה המתאימה לברור טענה זו- במסגרת ההליך העיקרי.

אישום שלוש עשר- סחיטה באיומים של שמעון ארג'ואן (מיוחס למשיבים 3 ו-4)

1. הודעת שלומי ארג'ואן (מיום 4/5/14)

במסגרתה אישר כי בעבר נהג להמר וכתוצאה מכך חייב כספים לאנשים. הכחיש הכירות עם המשיבים. משהושמעו בפניו שיחות שנקלטו בהאזנות סתר, מסר כי הוא לא חייב כספים לאף אחד.

2. הודעת שמעון ארג'ואן- אביו של שלומי (מיום 12/5/14)

מסר כי המשיב 3 הוא בן משפחה של אשתו, וכי הוא מכיר גם את המשיב 4. לדבריו הוא שוחח עם המשיבים מאחר והמשיב 3 רצה לעזור לו בסכום כסף של 3,000 ₪ לאזכרה של אשתו. לבסוף לא קיבל כסף. משעומת עם האזנת סתר- שיחה מס' 357 במהלכה נשמע המשיב 4 אומר שצריך להחזיר את ההלוואה "ואם זה לא פחות או יותר משפחה אז מזיינים אנשים כאלה אונסים אנשים מכדררים אנשים ושוברים אותם..." אמר: "מה אני יעשה לו... חוץ מזה שלמעלה אני לא מפחד מאף אחד" (עמ' 2 ש' 46-48).

3. הודעת בני ארג'ואן- אחיו של שלומי (מיום 9/5/14)

העד הכחיש כל איום מצד המשיבים או שהעביר תשלום למשיבים עבור חובות של אחיו שלומי.

4. שיחות האזנות סתר (שיחה מס' 50, 357)- שיחות בהן נשמעים שמעון משוחח עם המשיבים אודות החוב של שלומי ופנייתם של המשיבים להסדיר את החוב, תוך אמירת דברי איום (שיחה 357) כמתואר בעובדות כתב האישום.

5. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, הנני קובע כי המשיבה הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים, אם כי בעוצמה נמוכה. אכן קיים פער בין גרסאות בני משפחת ארג'ואן, לבין תוכן תמליל השיחה המוקלטת שהתקיימה בין המשיבים לבין אביו של שלומי ביחס להסדרת החוב. שוני זה מקומו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי.

אישום ארבעה עשר- קשירת קשר לסחיטה באיומים כלפי אורן חזן (מיוחס למשיב 1)

1. האזנת סתר לשיחה מספר 12312 - בין דרור אלחדד למשיב 3 ומשיב 1 מיום 12/1/14 בה מבקש דרור אלחדד את אישורו של המשיב 1 לגבייה אלימה כלפי אורן חזן ומבקש בכפוף להפרשת חלק מסכום הגבייה למשיב 1.

מחומר החקירה שהונח בפניי מצאתי הודעה שנגבתה מאורן חזן ביום 29/4/14 במסגרתה נחקר תחת אזהרה בקשירת קשר לפשע, ניהול משחקים אסורים במסגרת ארגון פשיעה. לא מצאתי בתוכן העדות התייחסות כלשהי בדבר סחיטתו לכאורה על ידי דרור אלחדד.

עוד לא מצאתי, כי המשיב 1 נחקר בגין אישום זה.

האישומים בעבירות של החזקת מקומות משחקים אסורים

אישום שישי- ביגו חוות הסוסים (מיוחס למשיבים 1, 3, 4):

ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום זה.

אשר לראיות ביחס למשיבים 1 ו- 4:

1. הודעות ש.ש (מיום 3/3/14, 25/3/14, 9/4/14), במסגרתן מסר, כי המשיב 1 היה הבעלים של הביגו והמשיב 3 היה שותפו- את זה המשיב 1 אמר לו בעצמו, וגם ידע זאת מפיו של המשיב 4 אשר ניהל את הביגו (הודעה מיום 3/3/14, הודעה מיום 9/4/14 עמ' 5 ש' 151-152). לדבריו, המשיב 4 היה מבקש ממנו לבצע את הנסיעות עבור הביגו ואף שילם לו עבור שירות זה (סך של 50 או 100 ₪). המשיב 1 ידע שהוא מבצע את הנסיעות עבור הביגו, מאחר והמשיב 4 רשם את השם שלו (ש.ש.) בהוצאות של המקום כשהיה עורך את הרישומים בסוף כל משחק, ולמחרת היה מעביר את הרשימה למשיב 1. עוד מסר, כי בתקופה של אוקטובר- נובמבר 2013 היה מסיע את המשיב 4 לביגו ואף עובדים שעבדו במקום ושחקנים שהימרו שם. המשיב 4 נהג להתקשר אליו ומסר לו את הכתובות של העובדים והשחקנים. בנוסף, היה מסיע את המשיב 4 להביא את הכרטיסים של הביגו מהמקלט של המשיב 4, קנו שתייה וסיגריות לאנשים שהיו בביגו, ואף הסיע אותו פעם אחת לחנות על מנת לרכוש מקלדת שאמורה לשמש את הביגו. עוד לדבריו, לרוב היה מסיע את המשיב 4 לפגוש את המשיב 1, כאשר המשיב 4 מסר למשיב 1 פירוט אודות הרווחים והתנהלות הביגו באותו היום. אשר למעורבותו של המשיב 1 בביגו מסר, כי המשיב 1 לא היה נוכח בביגו בשל חששות מפשיטות של המשטרה. עוד לדבריו, היו מקרים ששמע שיחות טלפון בין המשיבים 1 ו- 4, כאשר האחרון מעדכן את המשיב 1 על הביגו ונותן הנחיות.

2. הודעות ע.ב. מיום 18/2/14: כשנשאל מי השותפים בביגו החווה מסר המשיבים 1 ו- 3. כשנשאל איך

הוא יודע זאת, השיב- דרך המשיב 4 שהוא חבר טוב שלו. עוד מסר, כי הוא היה מספר פעמים בבינו
והמשיב 4 אמר לו שהוא "מתפרנס שם", ושלמשיב 1 יש אחוזים במקום (עמ' 5 ש' 2-12; ראה גם
הודעה מיום 12/3/14 עמ' 2 ש' 23-25).

3. הודעות דליה אלמקייס- תחילה, הכחישה מעורבות בבינו, אולם בהמשך מסרה כי היא עבדה שם
כמנקה, כאשר בן זוגה (אייל חזוט) שילם לה עבור הניקיון (הודעה מיום 4/5/14 עמ' 2 ש' 34-39), סך
של 200-250 ₪ לערב. עוד לדבריה ש.ש. הסיע אותה לכל היותר פעמיים לבינו. עוד מסרה אודות
כמות האנשים שהיו מגיעים לבינו, עלות כרטיסים, גובה הפרסים. עוד מסרה, כי לעיתים הייתה קונה
דברים לבינו, כאשר אייל היה איתה. הוא היה משלם עבור הדברים ואחר כך היה מקבל את הכסף
חזרה, אולם לא ידעה ממי. אשר למשיב 4 מסרה כי הוא מהמר בבינו.

4. הודעת אתי ויצמן (מיום 29/11/13)- במסגרתה מסרה כי הייתה פעם אחת בבינו, והיא "עשתה טובה"
לחבר בשם אילן עמר והפעילה את המחשב של הבינו. היא לא קיבלה על כך שכר, אלא באה להחליף
מישהו אחר. עוד מסרה כיצד פועל משחק הבינו, וכי היא לא מכירה את האנשים שעובדים במקום.

5. הודעת אסתר אדרי (מיום 30/4/14)- במסגרתה אישרה כי נהגה להמר בבינו. עוד מסרה כי מי שנתן
לה את קו האשראי היה המשיב 3. עוד מסרה אודות כמות האנשים ששיחקו בבינו, הקריינית במקום-
אישה בשם אתי, אופן גביית הזכויות, מחירי הכרטיסים וכו'.

6. שיחות האזנות סתר

שיחה 118 עמדה 101446-2013 מיום 19/11/13 במסגרתה נשמע **המשיב 4** אומר: "חוות סוסים בינו
תבוא... "אז **תבוא אלי אני פה בעבודה** תבוא אלי אני יצא אליך מה הבעיה?". עוד הפנה לשיחה 613 עמדה
101446-2013 מיום 22/11/13 בין המשיב 4 לאדם בשם אלעד: "אתה יודע עכשיו אני...איך קוראים לזה, **אני**
עובד בזה...עם גיסי...עם גיסתה של אתי...יש שמה בינו, סתם יושב שמה רק, רק יושב שמה...בבינו...**כל יום**
אני שמה...בינו אתמול היו שישים, שבעים איש...". עוד ראה שיחות מעמדה 101446-2013- שיחה מס' 123
מיום 19/11/13; שיחה מס' 130 מיום 19/11/14 (במסגרתה המשיב 4 אומר שהוא נמצא בבינו פעם ביום
והוא יושב שם עם חבר שלו נהג מונית בשם שי); שיחה מס' 203 מיום 20/11/13; שיחה מס' 400 מיום
21/11/13; שיחה 643 מיום 23/11/13; שיחות 716, 717, 718 מיום 24/11/13 **בין המשיבים 3 ו-4**; שיחה
1352 מיום 26/11/13; שיחה מס' 1675 מיום 28/11/13 (בין המשיב 4 לאתי (עובדת בבינו) במסגרתה
המשיב 4 אומר לה שהיום הוא יביא לה מקלדת ואתי מעדכנת אותו שהמשיב 3 שלח "לשמה" שולחנות); שיחה
1793 מיום 28/11/13; שיחות 5187, 5190, 5205, 5206 (שרטוט 13-97654), במסגרתן **המשיב 1** שואל
לגבי האנשים שנוכחים במקום.

7. לאחר שהקשבת לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה
תשתית ראיתית לכאורית לחובת המשיבים 1 ו-4 באישום זה. אשר לטענת באי כוח המשיבים בדבר זהות

הבעלים ומקבלי הרווחים מהבינגו, הרי שמקומה של סוגיה זו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי. בשלב בו אנו מצויים, בחינתן של ראיות לכאורה, סבורני כי ישנן בראיות שפורטו לעיל בתמצית כדי ללמד לכאורה על מעורבותם של המשיבים 1 ו-4 בפעילות המתקיימת בבינגו להפקת רווחים כספיים.

אישום שביעי- ניהול דירות הימורים בארבע שנים 2011 (מיוחס למשיב 1)

1. הודעת ש.ש. (מיום 25/3/14 ומיום 24/4/14), במסגרתן סיפר אודות דירות הימורים שם נהגו לשחק "טקסס הולדם", כאשר לדבריו, הבעלים של הדירות היה המשיב 1 תוך שהוא משתמש באנשים אחרים אשר ינהלו ויתפעלו את הדירות וכי הוא היה עורך קניות עבור הדירות וכן מסיע את השחקנים והעובדים (דילרים) לדירות. (הדירה ברחוב אחיזה 4 -"דודו עמוס היה מנהל את הדירה בבעלותו של משה רובין"; דירה נוספת- ברחוב קפאח בנאות לון- דירה השייכת לאלי בן עמי, בבעלות של המשיב 1; דירה ברחוב טנא שלמה 6- המשיב 1 היה הבעלים ואלי עמר ניהל את הדירה; דירה ברחוב עין גדי 5- פעלה לפני שלוש שנים לערך, הדירה הייתה בבעלותו של המשיב 1- ללא שותפים. מי שניהל את הדירה היה אלי עמר; דירה ברחוב פיירברג 39 שכונת נוה זאב- פעלה לפני שלוש שנים לערך, הדירה הייתה בבעלות המשיב 1, מי שהפעיל את הדירה היה מישל בוקובזה; דירה ברחוב השבטים- הדירה היתה פעילה לפני שלוש שנים, בבעלותו של המשיב 1, כאשר את הדירה ניהל בפועל אלי עמר. עוד לדבריו, כאשר היו מפסיקים לשחק בדירה מסוימת, "היו משתפים אותי מי שהיה מנהל ברישומים של הדף היה מודיע לי זהו אנחנו עוזבים פה" (עמ' 6 ש' 196). עוד לדבריו המשיב 1 היה משתף אותו מידי פעם בהחלטות לעבור דירה.

2. תוצרי האזנות סתר משנת 2011 המלמדות לכאורה על מעורבותו של המשיב 1 בניהול דירות הימורים, שהזכיר ש.ש. בהודעותיו. ראה למשל האזנה מס' 51175-2011 מיום 16/3/11 שיחה מספר 5986 בין המשיב 1 לאילנית. ראה גם שיחה 1658 מיום 28/1/11. ראה עוד שיחות מספר 5983, 4976, 4868, 4805, 6336, 6562. ראה גם שיחה 11689 מחודש אוקטובר 2010. שיחה 10992.

3. לאחר שהקשבת לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראיתית לכאורית לחובת המשיב באישום זה. מערך הראיות נסמך על הודעות העד ש.ש. ונתמך בתוצרי האזנות הסתר. עיון בתמלילים הרבים מלמד על פעילות אינטנסיבית ומתמשכת של המשיב 1 בניהול דירות הימורים כמפורט בעובדות כתב האישום וכן הפקת רווחים כספיים כתוצאה מפעילות זו.

בשולי הדברים יוער, כי לו טרח בא כוח המשיב לעיין בתמלילים הרבים נשוא האזנות הסתר היה מסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

אישום שמיני- סיכון חיי אדם על דרך של מכירת חומר מסוכן (מיוחס למשיבים 1, 3 ו-4)

1. הודעות עד המדינה מיום 14/1/14, 23/1/14, 11/5/14

במסגרתן מסר, כי יש לו הכרות מוקדמת עם המשיב 3, ובמסגרת שיחה ביניהם, ביום 13/1/14, ביקש ממנו המשיב 3 לאתר לו קליינטים למטרת מכירת "ניס גיא". עד המדינה יצר קשר עם המשיב 3 ואמר לו שיש לו חבר שרוצה לרכוש 200 שקיות.

המשיב 3 הנחה את עד המדינה להגיע בסמוך למרכז אורן בבאר שבע. כשהוא הגיע לשם הבחין במשיבים 1 ו-3 יושבים ברכב והמשיב 4 עמד לידם ומדבר איתם. כשהם הבחינו בו, המשיבים 1 ו-3 נסעו מן המקום בעוד המשיב 4 חיכה ועלה לרכבו של עד המדינה והדריך אותו לנסוע לשכונה ג'. המשיב 4 ירד מן הרכב, נפגש עם אדם אחר שמסר לו שקית אדומה ובה ה"ניס גיא". המשיב 4 הניח את השקית ברכב של עד המדינה, ובתמורה עד המדינה שילם למשיב 4 סך של 1,800 ₪ ועזב את המקום.

בנוסף, עולה, כי ישנן שיחות מוקלטות בין המשיב 3 לעד המדינה לקראת מימוש העסקה שתוארה לעיל (למשל שיחה 13764 עמדה 2013-88830 מיום 23/1/14, שיחה 13765, 13766, 13781 (בתמלול השיחה צוין, כי במהלך ניסיון ההתקשרות, **המשיב 1 נשמע ברקע**), 13659, 12528, 12469, 12468, 12464, 12463, 12462, 12453), ראה גם מ"ט 50/13 מיום 23/1/14.

2. חוות דעת מומחה (אלינה פופרנו) ביחס לחומר נשוא העסקה.

3. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, ועיינתי בכלל חומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים במעשים המיוחסים להם באישום זה. ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה כאמור.

אשר לחלקו של המשיב 1 באישום, הרי שהמשיב 1 נכח באוטו עם המשיבים 3 ו-4 בטרם הפגישה עם עד המדינה. עת הגיע עד המדינה למקום המפגש, עזב המשיב 1 ברכבו יחד עם המשיב 3, בעוד המשיב 4 עלה לרכבו של עד המדינה. מה גם, כעולה מהאזנות הסתר (שיחה 13781- בין המשיב 3 לאדם אחר מיום 23/1/14- מועד ביצוע העבירה לכאורה), נשמע המשיב 1 ברקע, כאשר במסגרת אותה שיחה המשיב 3 אומר לאחר כי עבור כל "ניילון" ייקח שמונה עשר. סבורני, כי יש במכלול ראיות נסיבתיות אלו, בשלב זה, כדי לגבש תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב 1.

אשר לטענת באת כוח המשיב 4, כי המשיב לא ידע מה התכולה של השקית אותה העביר לידי עד המדינה- הרי שמקומה של טענה זו להתברר בהליך העיקרי. אציין, כי מכלול הנסיבות שהובילו למסירת השקית ובה החומר המסוכן (פגישה עם המשיבים 1 ו-3, נסיעה עם עד המדינה ברכב, הכוונתו למקום המפגש עם האדם האחר, קבלת השקית מהאחר, מסירתה לעד המדינה, וקבלת סכום של 1,800 ₪ תמורתה), מקשה על קבלת הטענה כי לא התעורר אצל המשיב 4, לכל הפחות, חשד שלא מדובר במעשה תמים.

אשר לטענת באת כוח המשיב 4, כי אין בחומר החקירה ראיה בדמות סיוע הנדרשת לצד הודעת עד המדינה, **"אכן, בפסיקה הובעו עמדות שונות בשאלה האם בית המשפט נדרש כבר בשלב המעצר לבחון את דבר קיומן של תוספות ראייתיות (ראו) בש"פ 6206/05 נאצר נ' מדינת ישראל) עמדתי היא שגם בשלב זה על**

בית המשפט לבחון ברמה הלכאורית את שאלת קיומה של תוספת ראייתית מסוג סיוע מקום שבו היא נדרשת לצורך הרשעת הנאשם (ראו: בש"פ 975/04 אברג'יל נ' מדינת ישראל). יש לזכור עם זאת כי הסיוע לצורך שלב המעצר אינו חייב להגיע לרמה של הסיוע הנדרש לצורך הרשעה ודי אם תוצג ראייה מסייעת לכאורית (ראו: בש"פ 9209/08 שמלאשוילי נ' מדינת ישראל; בש"פ 2975/06 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל; בש"פ 2580/97 אנג'ל נ' מדינת ישראל). (ראה: בש"פ 2571/11 שמאילוב נ' מ"י).

אישום תשיעי- אישומים כלכליים- מיוחס למשיבים 1 ו- 3

1. הודעתו של ש.ש. מיום 4/3/14 ומיום 10/3/14- בתמצית, העד מתאר ומוסר ביחס להלוואות שנטל מהמשיבים, לרבות הריביות שנדרש לשלם. כך הם פני הדברים ביחס לאחרים שנטלו הלוואות בריביות גבוהות מן המשיבים.
2. בנוסף להודעות ש.ש. ראה עוד עדויות לוויס נוספים (כגון: יקיר אליאסיב, הרצל אסייג, שמעון קיגלר, אמנון ואוהד בונפלד). בנוסף, ראה הודעות רפאל בוטרשווילי (10,000 ₪), שלום כהן (5,000 ₪), אמיר אדרי (3,000 ₪), אושרי פלס, אבישי אביטל (20,000 ₪), מרדכי פינטו, אשר מרציאנו (3,000 ₪), אייל בן שימול (2,000 ₪), מימון גואחניש (1,000 ₪), משה חי חן (3,000 ₪), אלמוג קדושים (10,000 ₪), מייק חליווא (5,000 ₪), לירן וקנין (10,000 ₪), רפי אוטמזגין (4,000 ₪). בנוסף קיימות שיחות מהאזנת סתר בענייני הלוואות כספים (ראה שיחה מס' 6591 מיום 8/9/13, שיחה 6607 מיום 8/9/14, שיחה 6879 מיום 1/5/14). בנוסף, ראה שיחות שנקלטו בשרטוט בין דליה אלמקייס- מהן ניתן ללמוד כי המשיב 3 מתפעל את דליה כמזכירה לעניין ניהול ההלוואות וגבייתן. בנוסף, קיים בחומר בחקירה דו"ח שע"ם בדבר העדר הכנסות חוקיות למשיבים בשנים האחרונות. בנוסף, נתפסו מסמכים בביתו של אייל חזוט- בן זוגה של דליה אלמקייס, שעניינה רשימת חייבים.
3. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיבים באישום זה בהתאם למפורט לעיל.
4. לצד מכלול הראיות בכל האישומים, כפי שפורטו לעיל, הרי שהמשיבים בחרו לשמור על זכות השתיקה בכלל חקירותיהם. הלכה כי שתיקתם של המשיבים מחזקת את מעורבותם הלכאורית במיוחס להם (ראה לעניין זה בש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ' מ"י; בש"פ 748/10 איסקוב נ' מ"י; בש"פ 8053/09 נגר נ' מ"י).
5. עילת מעצר- לא הייתה מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר לחובת המשיבים, בשים לב לאופי העבירות שבמסגרתן נקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה.
6. עבר פלילי-

לחובת המשיב 1- עבר פלילי מכביד בעבירות בתחום האלימות, החזקת סכין, הפרת הוראה חוקית,

רכוש, שוד מזוין, סמים. עוד עולה כי המשיב ריצה בעברו עונשי מאסר בפועל.

לחובת המשיב **2**- עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות בעבירות אלימות, פקודת הסמים המסוכנים, רכוש, החזקת סמים. עוד עולה כי המשיב ריצה בעברו מאסרים בפועל.

לחובת המשיב **3**- עבר פלילי מכביד בעבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים, החזקת סכין, אלימות, איומים, רכוש, החזקת נשק שלא כדין.

לחובת המשיב **4**- עבר פלילי הכולל הפרת הוראה חוקית, איומים, רכוש, החזקת נשק שלא כדין, שוד, הודעות כוזבות, תקיפת שוטר.

7. עבירות של סחיטה באיומים, הן עבירות המלמדות על מסוכנות וטבוע בהן אך חשש לשיבוש הליכי משפט. יפים לעניינו הדברים שנקבעו על ידי כבוד השופטת בייניש (כתוארה דאז) בבש"פ 7415/03 **מדינת ישראל נגד אבו מוך: "בית משפט זה עמד כבר פעמים רבות על כך שבעבירה של סחיטה באיומים, גלומה מעצם טיבה ואופייה מסוכנותו של הנאשם, ושבדרך כלל עבירות של סחיטות באיומים ועבירות בהן הנאשם מטיל חטטו על קורבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר... כן נקבע כבר לא אחת, כי בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטל מורא על קורבן האיומים. זאת ועוד, כבר נקבע כי עבירה של סחיטה באיומים, אינה מתאימה בדרך כלל לשחרור לחלופת מעצר, משום שסוג המעשים נמנים על סוג העבירות שאדם יכול להמשיך לבצע אותם גם כשהוא ספון בתוך ביתו, וכי די לו לעבריו במכשיר הטלפון כדי להמשיך לאיים ולהטיל אימה על קורבנותיו ועל עדים (בש"פ 214/95)".**

בית המשפט העליון עמד לא פעם על החובה לבחון אפשרות של חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם בחינה זו אין משמעותה בחינת חלופות קונקרטיות בכל מקרה נתון. על בית המשפט ליתן דעתו לסוגיית החלופה ולהתייחס אליה בהחלטתו אך בהחלט ייתכנו מקרים בהם יסבור בית המשפט כי בנסיבותיו של המקרה שבפניו לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופה ואם זו מסקנתו, אין טעם ואין צורך לבחון חלופות קונקרטיות (ראה בש"פ 8646/09 **עמר נ' מ"י**).

עוד נקבע בפסיקה, כי השמירה על זכות השתיקה אף מקשה על הנאשם להפריך את חזקת המסוכנות הסטטוטורית (ראה בש"פ 748/10 **שומי איסקוב נ' מ"י**).

8. על רקע המבחנים שהותוו בפסיקה ולאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, הנני סבור שלא ניתן בעניינם של המשיבים להסתפק בחלופת מעצר. בשים לב למערך הפעילות העבריינית הרחבה המפורטת בכתב האישום המלמד על דפוסי התנהגות עבריינים. לצד האמור, נמצא עברם הפלילי המכביד של המשיבים. וזאת מעבר לחזקת המסוכנות הסטטוטורית שהינה תולדה של אופי וסוג העבירות המיוחסות למשיבים. במכלול הנסיבות, ובשים לב לרמת המסוכנות הגבוהה, לא ניתן במקרה זה לאיין, הן המסוכנות והן החשש להימלטות מן הדין ולשיבוש הליכי משפט, באמצעות חלופת מעצר.

9. בתאריך 4/11/14 מסרתי את תמצית החלטתי בדבר מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

10. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לבאי כוח הצדדים.

חומר החקירה הוחזר לב"כ המבקשת

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ה, 13 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

נסר אבו טהה, שופט